

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1093/2010**av den 24 november 2010****om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téens yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Under finanskrisen 2007 och 2008 exponerades betydande brister i den finansiella tillsynen, såväl i fråga om enskilda fall som när det gäller det finansiella systemet som helhet. Nationellt baserade tillsynsmodeller har inte hållit jämna steg med den finansiella globaliseringen och den faktiska utvecklingen på de integrerade och sammanlänkade europeiska finansmarknaderna, där många finansinstitut opererar över nationsgränserna. Genom krisen uppdagades brister när det gäller samarbete, samordning, konsekvens i tillämpningen av unionsrätten och ömsesidigt förtroende mellan de nationella tillsynsorganen.
- (2) Före och under finanskrisen har Europaparlamentet uppmanat till en förändring i riktning mot en mer integrerad europeisk tillsyn, för att säkerställa verkligt likvärdiga förutsättningar för alla aktörer på unionsnivå och avspegla finansmarknadernas ökande integration i unionen (i dess resolutioner av den 13 april 2000 om kommissionens meddelande om att genomföra handlingsramen för finansmarknaderna: en handlingsplan ⁽⁴⁾, av den 21 november 2002 om tillsynsregler i Europeiska unionen ⁽⁵⁾, av den 11 juli 2007 om politiken på området finansiella tjänster (2005-2010) – vitbok ⁽⁶⁾, av den 23 september 2008 med rekommendationer till kommissionen om hedgefonder och private equity ⁽⁷⁾ och av den 9 oktober 2008 med

rekommendationer till kommissionen om uppföljningen av Lamfalussyprocessen: framtida tillsynsstrukturer ⁽⁸⁾, och i dess ståndpunkter av den 22 april 2009 om det ändrade förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) ⁽⁹⁾, och av den 23 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om kreditvärderingsinstitut ⁽¹⁰⁾).

- (3) I november 2008 gav kommissionen en högnivågrupp med Jacques de Larosière som ordförande i uppdrag att ge rekommendationer om hur tillsynsordningarna i Europa skulle kunna förstärkas så att de bättre skyddar medborgarna och återställer förtroendet för det finansiella systemet. Högnivågruppen rekommenderade i sin slutrapport från den 25 februari 2009 ("de-Larosière-rapporten") en förstärkning av tillsynsramarna, för att minska risken för och mildra effekterna av framtida finanskriser. Den rekommenderade reformer av tillsynsstrukturen för den finansiella sektorn i unionen. Gruppen fann också att ett europeiskt system för finansiell tillsyn borde inrättas, som skulle omfatta tre europeiska myndigheter, en för tillsyn över banksektorn, en för värdepapperssektorn och en för försäkrings- och tjänstepensionssektorn, samt rekommenderade inrättande av ett europeiskt systemriskråd. Rapporten angav vilka reformer som experterna ansåg nödvändiga, där arbetet omedelbart måste inledas.
- (4) I sitt meddelande av den 4 mars 2009 med titeln "Främja återhämtning i Europa" föreslog kommissionen att förslag till lagstiftning om inrättande av ett europeiskt system för finansiell tillsyn och ett europeiskt systemriskråd skulle läggas fram. I meddelandet av den 27 maj 2009 med titeln "Den finansiella tillsynen i Europa" presenterade den närmare hur strukturen för ett sådant nytt tillsynssystem skulle kunna utformas, och återgav därvid kontentan i de-Larosière-rapporten.
- (5) I sina slutsatser av den 19 juni 2009 bekräftade Europeiska rådet att ett europeiskt system för finansiell tillsyn, bestående av tre nya europeiska tillsynsmyndigheter, bör inrättas. Systemet bör förbättra kvaliteten och enhetligheten i den nationella tillsynen, stärka kontrollen av gränsöverskridande företagsgrupper och införa ett enhetligt europeiskt regelverk som bör tillämpas på alla finansinstitut på den inre marknaden. Europeiska rådet framhöll

⁽¹⁾ EUT C 13, 20.1.2010, s. 1.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 22 januari 2010 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 22 september 2010 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 17 november 2010.

⁽⁴⁾ EGT C 40, 7.2.2001, s. 453.

⁽⁵⁾ EUT C 25 E, 29.1.2004, s. 394.

⁽⁶⁾ EUT C 175 E, 10.7.2008, s. 392.

⁽⁷⁾ EUT C 8 E, 14.1.2010, s. 26.

⁽⁸⁾ EUT C 9 E, 15.1.2010, s. 48.

⁽⁹⁾ EUT C 184 E, 8.7.2010, s. 214.

⁽¹⁰⁾ EUT C 184 E, 8.7.2010, s. 292.

vidare att de europeiska tillsynsmyndigheterna också bör ha tillsynsbefogenheter när det gäller kreditvärderingsinstitut och uppmanade kommissionen att lämna konkreta förslag på hur det europeiska systemet för finansiell tillsyn skulle kunna agera kraftfullt i krissituationer, men betonade samtidigt att de nya myndigheternas beslut inte fick inkräkta på medlemsstaternas finanspolitiska ansvarsområden.

(6) Den 17 juni 2010 enades Europeiska rådet om att "medlemsstaterna bör införa system för avgifter och skatter för finansinstitut, för att kunna säkerställa rättvis fördelning av bördan och ge incitament att undvika systemrisker. Sådana avgifter och skatter bör ingå i ett trovärdigt regelverk för rekonstruktion och avveckling. Det finns ett angeläget behov av att arbeta vidare med utformningen av dessa, och frågor som rör likvärdiga förutsättningar och kumulativa konsekvenser av olika regleringsåtgärder bör bedömas noggrant."

(7) Den finansiella och ekonomiska krisen har skapat verkliga och allvarliga risker för stabiliteten i det finansiella systemet och för den inre marknadens funktion. Att återställa och upprätthålla ett stabilt och tillförlitligt finansiellt system är en absolut nödvändig förutsättning för att bevara förtroendet för den inre marknaden och dess enhetliga funktion, och därmed att bevara och förbättra förutsättningarna för en fullt integrerad fungerande inre marknad för finansiella tjänster. Djupare, mer integrerade finansmarknader ger dessutom bättre möjlighet till diversifiering av finansiering och risker och bidrar därför till att öka kapaciteten att absorbera ekonomiska chocker.

(8) Unionen har nått gränsen för vad som kan åstadkommas med oförändrad status för kommittéerna för europeiska tillsynsorgan. Unionen kan inte fortsatt acceptera en situation där det inte finns någon mekanism för att säkerställa att de nationella tillsynsmyndigheterna kommer fram till bästa möjliga beslut för tillsyn av gränsöverskridande finansinstitut, där samarbetet och utbytet av uppgifter mellan de nationella tillsynsmyndigheterna är otillfredsställande, där gemensamma åtgärder av de nationella myndigheterna kräver komplicerade arrangemang för att kunna ta hänsyn till en mängd skiftande reglerings- och tillsynsordningar, där nationella lösningar ofta är det enda framkomliga alternativet för att åtgärda problem på unionsnivå och där olika tolkningar görs av samma rättsakt. Det europeiska systemet för finansiell tillsyn (nedan kallat ESFS) bör utformas så att dessa brister undanröjs, och det bör vara anpassat till målet att skapa en stabil inre marknad för finansiella tjänster inom unionen och koppla ihop de nationella tillsynsmyndigheterna i ett starkt unionsnät.

(9) ESFS bör vara ett integrerat nätverk för tillsynsmyndigheter på nationell nivå och unionsnivå där den dagliga tillsynen ligger kvar på nationell nivå. Man bör också skapa bättre harmonisering och enhetlighet i tillämpningen av bestämmelserna om finansinstitut och finansmarknader i

hela unionen. Utöver den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) (nedan kallad *myndigheten*) bör det inrättas en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), liksom en gemensam kommitté för de europeiska tillsynsmyndigheterna (nedan kallad *den gemensamma kommittén*). En europeisk systemrisknämnd (nedan kallad ESRB) bör utgöra en del av ESFS när det gäller de uppgifter som fastställs i denna förordning och i förordning (EU) nr 1092/2010 ⁽¹⁾.

(10) De europeiska tillsynsmyndigheterna bör ersätta europeiska banktillsynskommittén, som inrättades genom kommissionens beslut 2009/78/EG ⁽²⁾, kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner, som inrättades genom kommissionens beslut 2009/79/EG ⁽³⁾, och europeiska värdepapperstillsynskommittén, som inrättades genom kommissionens beslut 2009/77/EG ⁽⁴⁾, och överta alla dessa kommittéers uppgifter och befogenheter, inbegripet att driva vidare pågående arbete och projekt, i tillämpliga fall. Varje europeisk tillsynsmyndighets behörighetsområde bör definieras tydligt. De europeiska tillsynsmyndigheterna bör vara ansvariga inför Europaparlamentet och rådet. När denna ansvarighet gäller sektorsövergripande frågor som har samordnats genom den gemensamma kommittén, bör de europeiska tillsynsmyndigheterna vara ansvariga, genom den gemensamma kommittén, för sådan samordning.

(11) Myndigheten bör agera i syfte att förbättra den inre marknadens funktion, särskilt genom att säkerställa en hög grad av effektiv och konsekvent reglering och tillsyn, med beaktande av samtliga medlemsstaters specifika intressen och finansinstitutens olika karaktär. Myndigheten bör skydda allmänna intressen såsom det finansiella systemets stabilitet, marknadernas och de finansiella produkternas transparens och skydda insättare och investerare. Myndigheten bör också förebygga tillsynsarbitrage och säkerställa likvärdiga förutsättningar, samt stärka den internationella samordningen mellan tillsynsmyndigheterna till gagn för ekonomin som helhet, inklusive finansinstitutet och andra intressenter, konsumenter och arbetstagare. Dess uppgifter bör även omfatta att främja konvergens i tillsynen och ge råd till unionens institutioner när det gäller banker, betalningar, reglering och tillsyn av elektroniska pengar samt tillhörande frågor som rör bolagsstyrning, revision och ekonomisk redovisning. Myndigheten bör också ges visst ansvar för befintlig och ny finansiell verksamhet.

⁽¹⁾ Se sidan 1 i detta nummer av EUT.

⁽²⁾ EUT L 25, 29.1.2009, s. 23.

⁽³⁾ EUT L 25, 29.1.2009, s. 28.

⁽⁴⁾ EUT L 25, 29.1.2009, s. 18.

- (12) Myndigheten bör också få utfärda tillfälliga förbud mot eller begränsningar av viss finansiell verksamhet som utgör ett hot mot välfungerande finansmarknader och mot marknadernas integritet, eller mot stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i unionen, i de fall som anges och på de villkor som fastställs i de lagstiftningsakter som avses i denna förordning. Om det i en krissituation krävs att myndigheten inför ett sådant tillfälligt förbud, ska den göra detta i enlighet med och på de villkor som fastställs i denna förordning. I sådana fall där ett tillfälligt förbud eller en tillfällig begränsning av vissa former av finansiell verksamhet får sektorövergripande effekter, bör sektoriell lagstiftning föreskriva att myndigheten vid behov samordnar sin verksamhet med Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), genom den gemensamma kommittén.
- (13) Myndigheten bör ta vederbörlig hänsyn till den inverkan som dess verksamhet har på konkurrensen och innovationen på den inre marknaden, unionens globala konkurrenskraft, den finansiella integreringen och unionens nya strategi för sysselsättning och tillväxt.
- (14) För att myndigheten ska kunna förverkliga sina syften bör den vara en juridisk person och åtnjuta administrativt och finansiellt oberoende.
- (15) På grundval av arbetet i internationella organ bör systemrisk definieras som risk för störningar av det finansiella systemet som kan få allvarliga negativa konsekvenser för den inre marknaden och realekonomin. Alla typer av finansiella mellanhänder, marknader och infrastrukturer kan vara potentiellt systemviktiga i någon utsträckning.
- (16) Gränsöverskridande risk innefattar alla risker som orsakas av ekonomisk obalans eller finansiella fallissemang i hela unionen eller delar av den, som kan få betydande negativa konsekvenser för transaktionerna mellan ekonomiska operatörer i två eller flera medlemsstater, för den inre marknadens funktion eller för de offentliga finanserna i unionen eller någon av dess medlemsstater.
- (17) Europeiska unionens domstol har i sin dom av den 2 maj 2006 i mål C-217/04 (Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd) slagit fast att "Det skall [...] påpekas att det inte finns något stöd i ordalydelsen i artikel 95 EG [numera artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget)] för att de åtgärder som vidtas av gemenskapslagstiftaren med stöd av denna artikel är begränsade på så sätt att endast medlemsstaterna kan vara åtgärdernas adressater. Det kan således visa sig vara nödvändigt, enligt gemenskapslagstiftarens bedömning, att anta bestämmelser om att inrätta ett gemenskapsorgan, vars syfte är att bidra till genomförandet av en harmoniseringsprocess i situationer där det förefaller lämpligt att vidta icke-bindande kompletterings- och ramåtgärder för att underlätta genomförandet och den enhetliga tillämpningen av rättsakter som har antagits med stöd av artikeln" ⁽¹⁾. Myndighetens syfte och uppgifter – att bistå de behöriga nationella tillsynsmyndigheterna med att säkerställa en konsekvent tolkning och tillämpning av unionsbestämmelserna och bidra till att skapa den finansiella stabilitet som krävs för finansiell integrering – står i nära samband med målen för unionens regelverk på området finansiella tjänster. Myndigheten bör därför inrättas med artikel 114 i EUF-fördraget som rättslig grund.
- (18) I följande lagstiftningsakter fastställs medlemsstaternas behöriga myndigheters uppgifter, även i fråga om samarbete inbördes och med kommissionen: Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut ⁽²⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut ⁽³⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 94/19/EG av den 30 maj 1994 om system för garanti av insättningar ⁽⁴⁾.
- (19) Gällande unionslagstiftning som reglerar tillämpningsområdet för denna förordning omfattar även Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat ⁽⁵⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG av den 27 oktober 1998 om extra tillsyn över försäkringsföretag som ingår i en försäkringsgrupp ⁽⁶⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1781/2006 av den 15 november 2006 om information om betalaren som skall åtfölja överföringar av medel ⁽⁷⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG av den 16 september 2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet ⁽⁸⁾, samt relevanta delar av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism ⁽⁹⁾, av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/65/EG av den 23 september 2002 om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter ⁽¹⁰⁾ och av Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden ⁽¹¹⁾.

⁽¹⁾ REG 2006 s. L-3771, punkt 44.

⁽²⁾ EUT L 177, 30.6.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 177, 30.6.2006, s. 201.

⁽⁴⁾ EGT L 135, 31.5.1994, s. 5.

⁽⁵⁾ EUT L 35, 11.2.2003, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 330, 5.12.1998, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 345, 8.12.2006, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT L 267, 10.10.2009, s. 7.

⁽⁹⁾ EUT L 309, 25.11.2005, s. 15.

⁽¹⁰⁾ EGT L 271, 9.10.2002, s. 16.

⁽¹¹⁾ EUT L 319, 5.12.2007, s. 1.

- (20) Det är önskvärt att myndigheten främjar en enhetlig tillämpning på området insättargarantier för att säkerställa likvärdiga förutsättningar och en rättvis behandling av insättare inom hela unionen. Eftersom system för garanti av insättningar omfattas av medlemsstatskontroll och inte lagstadgad tillsyn i egentlig mening, bör myndigheten kunna utöva sina befogenheter enligt denna förordning när det gäller själva garantisystemet och dess förvaltare.
- (21) I enlighet med förklaringen (nr 39) till artikel 290 i EUF-fördraget som fogats till slutakten från den regeringskonferens som antog Lissabonfördraget, kräver utarbetandet av tekniska standarder för tillsyn stöd från teknisk expertis på ett sätt som är specifikt för området finansiella tjänster. Det är nödvändigt att myndigheten tillåts att tillhandahålla sådan expertis, också för standarder eller delar av standarder som inte är baserade på förslag till tekniska standarder som myndigheten själv har utarbetat.
- (22) Det finns behov av att införa ett effektivt instrument för att fastställa harmoniserade tekniska standarder för tillsyn för finansiella tjänster för att – också genom "en enda regelbok" – säkerställa likvärdiga förutsättningar och tillfredsställande skydd av insättare, investerare och konsumenter i hela unionen. Eftersom myndigheten är ett organ som besitter ett avancerat kunnande på det specifika området, är det lämpligt och ändamålsenligt att den, på områden som fastställs i unionsrätten, anförtros uppgiften att utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som inte inbegriper policyval.
- (23) Kommissionen bör godkänna dessa utkast till förslag till tekniska standarder för tillsyn genom delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget för att göra dem rättsligt bindande. De bör ändras endast under mycket begränsade och exceptionella omständigheter, eftersom myndigheten är den som står i nära kontakt med finansmarknader och bäst känner till deras dagliga funktion. Förslag till tekniska standarder för tillsyn bör ändras om de är oförenliga med unionsrätten, inte iakttar proportionalitetsprincipen eller strider mot de grundläggande principer för den inre marknaden för finansiella tjänster som kommer till uttryck i unionens regelverk för finansiella tjänster. Kommissionen bör inte ändra innehållet i de förslag till tekniska standarder för tillsyn som utarbetats av myndigheten utan att detta först har samordnats med myndigheten. För att säkerställa ett smidigt och snabbt antagningsförfarande av dessa standarder bör det fastställas en tidsfrist för kommissionens beslut att godkänna förslag till tekniska standarder för tillsyn.
- (24) Med tanke på myndigheternas tekniska expertis på de områden för vilka tekniska standarder för tillsyn bör utvecklas, bör man notera kommissionens uttalade avsikt att som regel förlita sig på de förslag till tekniska standarder för tillsyn som myndigheterna lagt fram för den med anledning av antagandet av de motsvarande delegerade akterna. Om myndigheten emellertid försummar att lägga fram ett förslag till tekniska standarder för tillsyn inom den tidsfrist som fastställs i den relevanta lagstiftningsakten, ska det säkerställas att resultatet av utövandet av de delegerade befogenheterna faktiskt uppnås och beslutsprocessens effektivitet bör upprätthållas. Därför bör kommissionen i dessa fall ha befogenhet att anta tekniska standarder för tillsyn om inget förslag från myndigheten föreligger.
- (25) Kommissionen bör också ges befogenhet att anta tekniska standarder för genomförande genom genomförandakter enligt artikel 291 i EUF-fördraget.
- (26) På områden som inte omfattas av tekniska standarder för tillsyn eller genomförande bör myndigheten ha befogenhet att utfärda riktlinjer och rekommendationer för tillämpningen av unionsrätten. För att säkerställa transparens och öka överensstämmelsen med dessa riktlinjer och rekommendationer i de nationella tillsynsmyndigheternas agerande, bör det vara möjligt för myndigheten att offentliggöra skälen till att dessa riktlinjer och rekommendationer inte har följts av de nationella tillsynsmyndigheterna.
- (27) Att säkerställa en korrekt och fullständig tillämpning av unionsrätten är en oeftergivlig förutsättning för integrerade, transparenta, ändamålsenliga och korrekt fungerande finansmarknader, för det finansiella systemets stabilitet och för neutrala konkurrensvillkor för finansinstitut inom hela unionen. Det bör därför inrättas en mekanism genom vilken myndigheten kan åtgärda fall av överträdelser av unionsrätten som består i underlåtenhet att tillämpa den eller att den tillämpas felaktigt. Denna mekanism bör tillämpas på områden där otvetydiga och ovillkorliga skyldigheter fastställs genom unionsrätten.
- (28) För att möjliggöra reaktioner som står i proportion till allvaret i fall av felaktig eller ofullständig tillämpning av unionsrätten bör en trestegsmekanism tillämpas. Som ett första steg bör myndigheten ha befogenhet att göra utredningar om det påstås att nationella myndigheter i utövandet av sin tillsyn tillämpat skyldigheter enligt unionsrätten felaktigt eller ofullständigt, och dessa bör leda till en rekommendation. Som ett andra steg, om den behöriga nationella myndigheten inte följer rekommendationen, bör kommissionen ha befogenhet att avge ett formellt yttrande med beaktande av myndighetens rekommendation, med anmodan till den behöriga myndigheten att vidta de åtgärder som krävs för att uppfylla bestämmelserna i unionsrätten.
- (29) Om i exceptionella fall den behöriga myndigheten i fråga ihållande underlåter att agera, bör myndigheten, som ett tredje steg, ha befogenhet att, för att få denna situation att upphöra, som en sista utväg anta beslut riktade till enskilda finansinstitut. Denna befogenhet bör endast gälla under exceptionella omständigheter då en behörig myndighet inte följer det formella yttrande som riktats till den i fall då unionsrätten är direkt tillämplig på finansinstitut med stöd av nu gällande eller kommande unionsförordningar.

- (30) Allvarliga hot mot finansmarknadernas korrekta funktion och integritet eller mot stabiliteten i det finansiella systemet i unionen kräver snabba och samfälliga reaktioner på unionsnivå. Myndigheten bör därför kunna kräva att nationella tillsynsmyndigheter vidtar specifika åtgärder för att avhjälpa en krissituation. Befogenheten att fastställa att en krissituation föreligger bör överlåtas till rådet, efter begäran från någon av de europeiska tillsynsmyndigheterna, kommissionen eller ESRB.
- (31) Myndigheten bör kunna kräva att nationella tillsynsmyndigheter vidtar specifika åtgärder för att avhjälpa en krissituation. De åtgärder som vidtas av myndigheten i detta hänseende bör inte påverka kommissionens befogenheter enligt artikel 258 i EUF-fördraget att inleda ett överträdelseförfarande mot den medlemsstat vars tillsynsmyndighet har underlåtit att vidta sådana åtgärder, eller kommissionens rätt att under sådana omständigheter vidta provisoriska åtgärder i enlighet med Europeiska unionens domstols arbetsordning. Det ansvar som åligger en medlemsstat i enlighet med Europeiska unionens domstols praxis om medlemsstatens tillsynsmyndigheter underlåter att vidta de åtgärder som myndigheten kräver bör inte heller påverkas.
- (32) För att säkerställa ändamålsenlig och effektiv tillsyn och ett välavvägt hänsynstagande till olika medlemsstaters behöriga myndigheters ståndpunkter, bör myndigheten med bindande verkan kunna lösa tvister i gränsöverskridande situationer mellan dessa behöriga myndigheter, bland annat inom tillsynskollegierna. Det bör föreskrivas ett förlikningsskede under vilket de behöriga myndigheterna kan nå en överenskommelse. Myndigheten bör vara behörig i fråga om oenigheter avseende förfarandet eller innehållet i en åtgärd, eller när en medlemsstats behöriga myndighet underlåter att vidta åtgärder i sådana fall som är fastställda i de rättsligt bindande unionsakter som avses i denna förordning. I ett sådant läge bör någon av de berörda tillsynsmyndigheterna ha rätt att hänskjuta frågan till myndigheten, som bör agera i enlighet med denna förordning. Myndigheten bör ha möjlighet att kräva att de berörda behöriga myndigheterna vidtar särskilda åtgärder eller avstår från åtgärder, så att frågan kan lösas och överensstämmelse med unionsrätten säkras, med bindande verkan för dessa behöriga myndigheter. Om en behörig myndighet inte rättar sig efter det förlikningsbeslut som riktats till den, bör myndigheten ges befogenhet att anta beslut riktade direkt till finansinstitut på områden av unionsrätten som är direkt tillämpliga på dem. Befogenheten att anta ett sådant beslut bör tillämpas endast som sista utväg och i så fall uteslutande för att sörja för en korrekt och enhetlig tillämpning av unionsrätten. I fall där den tillämpliga unionslagstiftningen ger medlemsstaternas behöriga myndigheter beslutanderätt kan myndighetens beslut inte ersätta utövande av denna beslutanderätt som sker i enlighet med unionsrätten.
- (33) Krisen har visat att det rådande systemet med samarbete mellan nationella myndigheter vars befogenheter begränsas sig till enskilda medlemsstater är otillräckligt när det gäller finansinstitut med gränsöverskridande verksamhet.
- (34) Expertgrupper som medlemsstaterna har inrättat för att undersöka orsakerna till krisen och lämna förslag till förbättringar av regleringen och tillsynen av finanssektorn har bekräftat att de nuvarande systemen inte är en sund bas för en framtida reglering och tillsyn av gränsöverskridande finansinstitut i hela unionen.
- (35) Såsom anges i de-Larosière-rapporten "[har vi] i huvudsak två alternativ: det ena alternativet är 'chacun pour soi', dvs. svälta rävlösningar, det andra är ett förstärkt, pragmatiskt och förnuftigt europeiskt samarbete till allas fördel i syfte att bevara en öppen världsekonomi. Detta kommer tveklöst att leda till ekonomiska vinster."
- (36) Tillsynskollegierna är av stor betydelse för att översynen av finansinstitut med verksamhet över nationsgränserna ska kunna bli ändamålsenlig, effektiv och konsekvent. Myndigheten bör bidra till att främja och övervaka effektivitet, ändamålsenlighet och konsekvens i arbetet i tillsynskollegierna och i detta hänseende inta en ledande roll när det gäller att säkerställa att tillsynskollegierna för gränsöverskridande finansinstitut fungerar enhetligt och konsekvent i hela unionen. Myndigheten bör därför spela en ledande roll och ha oinskränkt rätt att delta i tillsynskollegiernas arbete i syfte att effektivisera dessas funktion och utbytet av uppgifter inom tillsynskollegierna samt främja konvergens och enhetlighet mellan kollegierna i tillämpningen av unionsrätten. I de-Larosière-rapporten påpekas att "snedvridningar av konkurrensen och tillsynsarbitrage som beror på olika tillsynsrutiner måste undvikas, eftersom det kan äventyra den finansiella stabiliteten, bland annat genom att det främjar en överföring av den finansiella verksamheten till länder med mindre strikt tillsyn. Tillsynssystemet måste uppfattas som rättvist och väl avvägt."
- (37) Det är nödvändigt med konvergens på områdena förebyggande, hantering och lösande av kriser, inklusive finansieringsmekanismer, för att säkerställa att det finansiella systemet internaliserar kostnader och att offentliga myndigheter är i stånd att rekonstruera eller avveckla fallerande finansinstitut samtidigt som man minimerar konsekvenserna av fallissemang för det finansiella systemet, beroendet av skattebetalares medel för räddningsaktioner för banker och användningen av offentliga medel, begränsar skadeverkningarna på ekonomin och samordnar tillämpningen av nationella åtgärder för rekonstruktion och avveckling. I detta avseende är det absolut nödvändigt att ta fram en gemensam uppsättning regler om en fullständig uppsättning verktyg för att förebygga respektive rekonstruera eller avveckla fallerande banker, i synnerhet för krishantering i stora gränsöverskridande eller sammankopplade institut, och det bör göras en bedömning av behovet av att ge myndigheten ytterligare befogenheter på området samt av hur banker och sparinstitut skulle kunna prioritera skyddet för dem som sparar.

- (38) När det gäller den nuvarande översynen av direktiv 94/19/EG och Europaparlamentets och rådets direktiv nr 97/9/EG av den 3 mars 1997 om system för ersättning till investerare ⁽¹⁾ noteras kommissionens avsikt att särskilt uppmärksamma behovet av att säkerställa ytterligare tillnärmning inom unionen. När det gäller försäkringssektorn noteras också kommissionens avsikt att undersöka möjligheten att införa unionsbestämmelser för att skydda försäkringstagare i situationer då försäkringsbolag fallerar. De europeiska tillsynsmyndigheterna bör ges en viktig uppgift på dessa områden och bör ges lämpliga befogenheter när det gäller de europeiska garantisystemen.
- (39) Delegering av uppgifter och ansvar kan bidra positivt till tillsynsnätverkens funktion, för att undvika dubbelarbete inom tillsynen, främja samarbete och därigenom effektivisera tillsynsprocessen samt minska belastningen på finansinstituten. Denna förordning bör därför klart ange den rättsliga grunden för sådan delegering. Medlemsstaterna bör följa den allmänna regeln att delegering bör vara tillåten, men bör kunna införa särskilda villkor för delegering av ansvar, till exempel när det gäller information om och anmälan av arrangemang för delegering. Delegering av uppgifter innebär att uppgifterna utförs av myndigheten eller av en annan nationell tillsynsmyndighet än den ansvariga myndigheten, samtidigt som ansvaret för tillsynsbesluten ligger kvar hos den delegerande myndigheten. Delegering av ansvar innebär att myndigheten eller en nationell tillsynsmyndighet (den befullmäktigade myndigheten) bör kunna besluta i ett visst tillsynsärende i eget namn i den delegerande myndighetens ställe. Sådan delegering bör styras av principen att behörigheten bör tilldelas en myndighet som har bäst förutsättningar att vidta åtgärder i ett enskilt ärende. Det kan vara lämpligt att överflytta ansvar t.ex. för att uppnå skal- eller diversifieringsfördelar, undvika att splittra upp tillsynen över företagsgrupper och på bästa sätt utnyttja de olika slag av teknisk expertis som finns hos de nationella tillsynsmyndigheterna. Den befullmäktigade myndighetens beslut bör erkännas av den delegerande myndigheten och av andra behöriga myndigheter som avgörande, om besluten i fråga omfattas av tillämpningsområdet för delegeringen. I unionslagstiftning på området skulle principerna för överenskommelser om överflyttning av ansvar kunna specificeras ytterligare. Myndigheten bör med alla lämpliga medel underlätta och övervaka överenskommelser om delegering mellan nationella tillsynsmyndigheter. Den bör underrättas i förväg om planerade överenskommelser om delegering så att den i tillämpliga fall kan yttra sig i frågan.
- Den bör också centralt svara för offentliggörandena av sådana överenskommelser så att alla berörda parter utan dröjsmål ges lättillgänglig och transparent information om sådana överenskommelser. Den bör fastställa och sprida god praxis för delegering och överenskommelser om delegering.
- (40) Myndigheten bör aktivt främja konvergens i tillsynen inom hela unionen i syfte att upprätta en gemensam tillsynskultur.
- (41) Inbördes utvärderingar är ett lämpligt och effektivt medel för att främja enhetlighet inom nätverket för finansiell tillsyn. Myndigheten bör därför utveckla en metod för sådana utvärderingar och genomföra dem regelbundet. Utvärderingarna bör inte endast inriktas på konvergens i tillsynspraxis utan också på tillsynsorganens kapacitet att nå hög kvalitet i verksamheten och på dessa behöriga myndigheters oberoende. Resultatet av inbördes utvärderingar bör offentliggöras med samtycke från den behöriga myndighet som är föremål för utvärderingen. Även bästa praxis bör fastställas och offentliggöras.
- (42) Myndigheten bör aktivt främja samordnade tillsynsreaktioner från unionsmyndigheterna, särskilt för att säkerställa finansmarknadernas integritet och korrekta funktion samt stabiliteten i det finansiella systemet i unionen. Utöver sina befogenheter för åtgärder i brådskande situationer bör myndigheten därför anförtrons en allmänt samordnande funktion inom ESFS. Att få all relevant information att snabbt och effektivt cirkulera mellan de behöriga myndigheterna bör höras till myndighetens centrala uppgifter.
- (43) För att bevara den finansiella stabiliteten är det nödvändigt att i ett tidigt skede identifiera gräns- och sektorövergripande trender och potentiella risker och svagheter på nivån mikrotillsyn. Myndigheten bör övervaka och bedöma sådan utveckling inom sitt behörighetsområde och regelbundet och när omständigheterna så kräver underrätta Europaparlamentet, rådet, kommissionen, övriga europeiska tillsynsmyndigheter och ESRB om omständigheter av betydelse. Myndigheten bör också i samarbete med ESRB inleda och samordna stresstester inom hela unionen för att bedöma finansinstituten förmåga att stå emot en ogynnsam marknadsutveckling och bör säkerställa att så enhetliga metoder som möjligt tillämpas på nationell nivå för dessa tester. I syfte att utföra sina uppgifter på korrekt sätt bör myndigheten genomföra ekonomiska analyser av marknaderna och tänkbara konsekvenser av marknadsutvecklingen.
- (44) Med hänsyn till de finansiella tjänsternas globalisering och de internationella standardernas ökade betydelse bör myndigheten verka för dialog och samarbete med tillsynsmyndigheter utanför unionen. Den bör ha befogenhet att utveckla kontakter och ingå administrativa avtal med tillsynsmyndigheterna och förvaltningar i tredjeländer och med internationella organisationer, med fullt beaktande av medlemsstaternas och unionsinstitutionernas befintliga roller och respektive befogenheter. Länder som har ingått avtal med unionen och därigenom antagit och börjat tillämpa unionsrätten bör kunna delta i myndighetens arbete,

⁽¹⁾ EGT L 84, 26.3.1997, s. 22.

och myndigheten bör kunna samarbeta med tredjeländer som tillämpar lagstiftning som har erkänts som likvärdig med unionens.

(45) Myndigheten bör inom sitt behörighetsområde fungera som ett oberoende rådgivande organ för Europaparlamentet, rådet och kommissionen. Utan att det påverkar befogenheterna för de berörda behöriga myndigheterna bör myndigheten kunna yttra sig om bedömningar av fusioner och förvärv enligt direktiv 2006/48/EG, ändrat genom direktiv 2007/44/EG ⁽¹⁾, i de fall då direktivet föreskriver samråd mellan behöriga myndigheter från två eller flera medlemsstater.

(46) För att myndigheten ska kunna arbeta effektivt bör den ha rätt att få tillgång till alla nödvändiga uppgifter. För att undvika att ställa dubbla rapporteringskrav på finansinstitut, bör sådana uppgifter normalt lämnas av de nationella tillsynsmyndigheter som befinner sig närmast finansmarknaderna och finansinstitutet och bör beakta redan befintlig statistik. Myndigheten bör dock i sista hand kunna rikta en vederbörligen motiverad begäran om uppgifter direkt till ett finansinstitut om en nationell myndighet inte tillhandahåller – eller kan tillhandahålla – uppgifterna inom rimlig tid. Medlemsstaternas myndigheter bör vara skyldiga att bistå myndigheten med att genomdriva sådana direkt riktade uppgiftskrav. I detta sammanhang är arbetet med gemensamma rapporteringsformat av stor betydelse. Åtgärderna för insamling av uppgifter bör inte påverka den rättsliga ramen för det europeiska statistiksystemet och det europeiska centralbankssystemet på statistikområdet. Denna förordning bör därför inte påverka tillämpningen av vare sig Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik ⁽²⁾ eller rådets förordning (EG) nr 2533/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens insamling av statistiska uppgifter ⁽³⁾.

(47) Ett nära samarbete mellan myndigheten och ESRB är av avgörande betydelse för att ESRB ska kunna fungera med all önskvärd effektivitet och för uppföljningen av dess varningar och rekommendationer. Myndigheten och ESRB bör utbyta alla relevanta uppgifter sinsemellan. Uppgifter om enskilda företag bör lämnas ut endast om begäran åtföljs av en motivering. Myndigheten bör se till att lämplig uppföljning görs när den har tagit emot varningar eller rekommendationer som ESRB riktat till den eller till någon nationell myndighet.

(48) Myndigheten bör samråda med berörda parter om tekniska standarder för tillsyn eller genomförande, riktlinjer och rekommendationer och ge dem skälig möjlighet att yttra sig om föreslagna åtgärder. Innan myndigheten antar förslag till tekniska standarder för tillsyn eller genomförande, riktlinjer och rekommendationer bör den genomföra en konsekvensanalys. Av effektivitetsskäl bör en bankintressentgrupp användas i detta syfte med en välavvägd samsättning av företrädare för unionens kredit- och värdepappersinstitut, som representerar finansinstitut och företag av olika typ och storlek, och i lämplig omfattning även institutionella investerare och andra finansinstitut som själva utnyttjar finansiella tjänster, små och medelstora företag, fackföreningar, akademiker samt konsumenter och andra icke-professionella utnyttjare av banktjänster. Bankintressentgruppen bör fungera som en förmedlande länk för andra grupper av användare av finansiella tjänster som inrättats av kommissionen eller på annat sätt enligt unionslagstiftningen.

(49) Ledamöter av bankintressentgruppen som företrädar ideella organisationer eller akademiker bör erhålla tillfredsställande ekonomisk ersättning så att personer som varken är välfinansierade eller företrädare för branschen kan delta fullt ut i debatten om finansiell reglering.

(50) Medlemsstaterna har ett centralt ansvar för att samordna krishantering och för att bevara den finansiella stabiliteten i krissituationer, särskilt när det gäller att stabilisera och avveckla fallande finansinstitut. Myndighetens beslut i brådskande ärenden eller avvecklingssituationer som påverkar ett finansinstituts stabilitet, bör inte inkräkta på medlemsstaternas finanspolitiska ansvarsområden. En mekanism bör inrättas genom vilken medlemsstaterna kan åberopa denna skyddsklausul och i sista instans begära att rådet ska besluta i ärendet. Denna skyddsmekanism bör emellertid inte missbrukas, särskilt med avseende på ett beslut av myndigheten som inte har någon avsevärd eller väsentlig finanspolitisk inverkan, till exempel minskade intäkter kopplade till ett tillfälligt förbud av specifika verksamheter eller produkter av konsumentskyddsskäl. När rådet fattar beslut enligt skyddsmekanismen bör det rösta enligt principen att varje medlem har en röst. Det är lämpligt att rådet ges uppgifter i sådana frågor med hänsyn till medlemsstaternas särskilda ansvar i detta avseende. Med tanke på hur känslig denna fråga är bör förfaranden inrättas så att strikt konfidentialitet kan säkerställas.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/44/EG av den 5 september 2007 om ändring av direktiv 92/49/EEG och direktiven 2002/83/EG, 2004/39/EG, 2005/68/EG och 2006/48/EG vad gäller förfaranderegler och utvärderingskriterier för bedömning av förvärv och ökning av innehav inom finanssektorn (EUT L 247, 21.9.2007, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 87, 31.3.2009, s. 164

⁽³⁾ EGT L 318, 27.11.1998, s. 8.

(51) I sitt beslutsfattande bör myndigheten vara bunden av unionsbestämmelserna och av allmänna principer om rättssäkerhet och transparens. Rätten för adressaterna för

- myndighetens beslut att bli hörda bör respekteras fullt ut. Myndighetens handlingar bör ingå som en integrerad del i unionsrätten.
- (52) En tillsynsstyrelse, bestående av cheferna för de behöriga myndigheter som berörs i varje medlemsstat under ledning av myndighetens ordförande, bör vara myndighetens huvudsakliga beslutsfattande organ. Företrädare för kommissionen, ESRB, Europeiska centralbanken, Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) bör delta som observatörer. Ledamöterna i tillsynsstyrelsen bör handla oberoende och uteslutande i unionens intressen.
- (53) Som allmän regel bör tillsynsstyrelsen fatta sina beslut med enkel majoritet i enlighet med principen att varje ledamot har en röst. För akter av allmän natur, däribland sådana som avser tekniska standarder för tillsyn och genomförande, riktlinjer och rekommendationer, för budgetfrågor samt för begäranden från en medlemsstat om omprövning av ett beslut av myndigheten om att tillfälligt förbjuda eller begränsa viss finansiell verksamhet, är det emellertid lämpligt att tillämpa bestämmelserna om kvalificerad majoritet i artikel 16.4 i fördraget om Europeiska unionen samt i protokollet (nr 36) om övergångsbestämmelser som är fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget. Ärenden som rör lösning av tvister mellan nationella myndigheter bör bedömas av en begränsad, objektiv panel, bestående av medlemmar som inte företräder de behöriga myndigheter som är part i tvisten, och inte heller har några intressen i konflikten eller direkta kopplingar till de berörda behöriga myndigheterna. Panelens sammansättning bör vara lämpligt avvägd. Panelens beslut bör godkännas av tillsynsstyrelsen med enkel majoritet i enlighet med principen att varje ledamot har en röst. När det gäller beslut som fattas av den samordnande tillsynsmyndigheten kan emellertid det beslut som föreslås av panelen avvisas av ledamöter som representerar en blockerande minoritet av rösterna enligt definitionen i artikel 16.4 i EU-fördraget och artikel 3 i protokollet (nr 36) om övergångsbestämmelser.
- (54) En förvaltningsstyrelse bestående av myndighetens ordförande samt företrädare för nationella tillsynsmyndigheter och kommissionen bör säkerställa att myndigheten verkar i föreskrivet syfte och utför de uppgifter som åläggs den. Förvaltningsstyrelsen bör ges nödvändiga befogenheter för att bland annat kunna föreslå det årliga och det fleråriga arbetsprogrammet, utöva vissa budgetbefogenheter, anta myndighetens plan för personalpolitiken, anta särskilda bestämmelser om rätt till tillgång till handlingar och lägga fram förslaget till årsrapporten.
- (55) Myndigheten bör företräddas av en ordförande på heltid, utsedd av tillsynsstyrelsen på grundval av meriter, färdigheter, kunskaper om finansinstitut och finansmarknader och sin erfarenhet med relevans för finansiell tillsyn och reglering, efter ett öppet urvalsförfarande som anordnas och hanteras av tillsynsstyrelsen med bistånd av kommissionen. I syfte att utse myndighetens första ordförande bör kommissionen bland annat upprätta en slutlista över kandidaterna på grundval av meriter, kompetens, kunskap om finansinstitut och marknader samt erfarenhet med relevans för finansiell tillsyn och reglering. När det gäller senare utnämningar bör möjligheten att en slutlista upprättas av kommissionen ses över i den rapport som ska utarbetas i enlighet med denna förordning. Innan den utvalda personen tillträder sitt ämbete och senast en månad efter det att tillsynsstyrelsen gjort sitt val bör Europaparlamentet, efter att ha hört den utvalda personen, ha möjlighet att invända mot att denne utses.
- (56) Förvaltningen av myndigheten bör anförtros en verkställande direktör, som bör ha rätt att utan rösträtt delta i tillsyns- och förvaltningsstyrelsernas sammanträden.
- (57) För att säkerställa enhetlighet över sektorsgränserna i de europeiska tillsynsmyndigheterna bör dessa samarbeta nära genom en gemensam kommitté och i tillämpliga fall anta gemensamma ståndpunkter. Den gemensamma kommittén bör samordna de europeiska tillsynsmyndigheternas arbete när det gäller finansiella konglomerat och andra sektorsövergripande frågor. I tillämpliga fall bör akter som ligger inom behörighetsområdet för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) eller Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) antas parallellt av berörda europeiska tillsynsmyndigheter. Ordförandeskapet för den gemensamma kommittén bör rotera i tolv månadersperioder mellan respektive ordförande för de europeiska tillsynsmyndigheterna. Ordföranden för den gemensamma kommittén bör vara en vice ordförande för ESRB. Den gemensamma kommittén bör ha särskild personal som tillhandahålls av de europeiska tillsynsmyndigheterna, för att ge möjlighet till informellt utbyte av uppgifter och utveckling av en gemensam tillsynskultur i de europeiska tillsynsmyndigheterna.
- (58) Det är nödvändigt att säkerställa att de parter som berörs av beslut som myndigheten antar har nödvändiga rättsmedel till sitt förfogande. För att kunna skapa ett effektivt skydd av parternas rättigheter och för ekonomi i förfarandena, bör parterna ges rätt att få beslut prövade av en överklagandenämnd i de fall där myndigheten har beslutsbefogenheter. Av effektivitets- och konsekvensskäl bör överklagandenämnden vara gemensam för de europeiska tillsynsmyndigheterna, oberoende av administrations- och regleringsstrukturerna. Överklagandenämndens beslut bör kunna överklagas till Europeiska unionens domstol.

- (59) För att kunna garantera myndigheten oinskränkt självständighet och oberoende bör den ges egen budget med intäkter huvudsakligen i form av obligatoriska bidrag från de nationella tillsynsmyndigheterna och från Europeiska unionens allmänna budget. Unionen får finansiera myndigheten endast efter det att budgetmyndigheten har nått en överenskommelse enligt punkt 47 i det interinstitutionella avtalet mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen av den 17 maj 2006 om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾. Unionens budgetförfarande bör tillämpas. Revisionen av räkenskaperna bör göras av revisionsrätten. Budgeten som helhet är underställd ansvarsfrihetsförfarandet.
- (60) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som görs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) ⁽²⁾ bör vara tillämplig på myndigheten. Myndigheten bör också ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) ⁽³⁾.
- (61) För att säkerställa öppna och transparenta anställningsförhållanden och lika behandling av personalen, bör tjänsteföreskrifterna för tjänstemän och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna ⁽⁴⁾ tillämpas på myndighetens personal.
- (62) Det är av mycket stor betydelse att affärshemligheter och andra konfidentiella uppgifter skyddas. Konfidentialiteten när det gäller de uppgifter som görs tillgängliga för myndigheten och som utbyts inom nätverket bör underkastas strikta och effektiva regler om konfidentialitet.
- (63) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽⁵⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då Europeiska unionens institutioner och organ behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter ⁽⁶⁾ är tillämpliga på behandlingen av personuppgifter inom ramen för denna förordning.
- (64) För att kunna säkerställa att myndighetens verksamhet är transparent bör den omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ⁽⁷⁾.
- (65) Tredjeländer bör tillåtas delta i myndighetens arbete i enlighet med lämpliga avtal som ska ingås av unionen.
- (66) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att förbättra den inre marknadens funktion genom att säkerställa en hög, effektiv och enhetlig nivå på reglering och tillsyn, skydda insättare och investerare, skydda finansmarknadernas integritet, effektivitet och korrekta funktion, upprätthålla stabiliteten i det finansiella systemet och stärka den internationella samordningen av tillsynen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför på grund av åtgärdens omfattning bättre kan uppnås på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går förordningen inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (67) Myndigheten bör överta alla nu gällande uppgifter och befogenheter från kommittén för europeiska banktillsynsmyndigheter. Kommissionens beslut 2009/78/EG bör därför upphävas den dag då myndigheten inrättas, och Europaparlamentets och rådets beslut nr 716/2009/EG av den 16 september 2009 om inrättande av ett gemenskapsprogram till stöd för särskild verksamhet på området för finansiella tjänster, finansiell rapportering och revision ⁽⁸⁾ bör ändras i enlighet med detta. Med tanke på befintliga strukturer och verksamhet för kommittén för europeiska banktillsynsmyndigheter är det viktigt att säkerställa ett mycket nära samarbete mellan kommittén för europeiska banktillsynsmyndigheter och kommissionen när lämpliga övergångsarrangemang fastställs, för att se till att den period under vilken kommissionen ansvarar för inrättandet av administrationen och den inledande administrativa verksamheten för myndigheten blir så kort som möjligt.
- (68) Det är lämpligt att ange en tidsfrist för tillämpningen av denna förordning för att säkerställa att myndigheten är tillräckligt väl förberedd för att inleda sin verksamhet och för att se till att övergången från kommittén för europeiska banktillsynsmyndigheter går friktionsfritt. Myndigheten bör finansieras på lämpligt sätt. Åtminstone inledningsvis bör den finansieras till 40 % av unionens medel och 60 % genom bidrag från medlemsstaterna, i enlighet med den röstviktning som fastställs i artikel 3.3 i protokollet (nr 36) om övergångsbestämmelser.
- (69) För att göra det möjligt att inrätta myndigheten den 1 januari 2011 bör denna förordning träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

(1) EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

(2) EGT L 136, 31.5.1999, s. 1.

(3) EGT L 136, 31.5.1999, s. 15.

(4) EGT L 56, 4.3.1968, s. 1.

(5) EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

(6) EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

(7) EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

(8) EUT L 253, 25.9.2009, s. 8.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

INRÄTTANDE OCH RÄTTSLIG STATUS

Artikel 1

Inrättande och verksamhetsområde

1. Genom denna förordning inrättas en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), nedan kallad *myndigheten*.

2. Myndigheten ska agera enligt de befogenheter som den tilldelas genom denna förordning och vara verksam inom tillämpningsområdet för direktiv 2006/48/EG, direktiv 2006/49/EG, direktiv 2002/87/EG, förordning (EG) nr 1781/2006, direktiv 94/19/EG och, i den mån som dessa akter tillämpas på kreditinstitut och finansinstitut och de behöriga myndigheter som utövar tillsynen över dem, inom ramen för de tillämpliga delarna av direktiv 2005/60/EG, direktiv 2002/65/EG, direktiv 2007/64/EG och direktiv 2009/110/EG, inbegripet alla direktiv, förordningar och beslut som grundar sig på dessa akter och andra framtida rättsligt bindande unionsakter avseende myndighetens uppgifter.

3. Myndigheten ska också agera inom verksamhetsområdet kreditinstitut, finansiella konglomerat, värdepappersföretag, betalningsinstitut och e-penninginstitut när det gäller frågor som inte direkt omfattas av de akter som avses i punkt 2, inbegripet ärenden som rör företagsstyrning, revision och finansrapportering, förutsatt att det krävs sådana åtgärder av myndigheten för att säkerställa att dessa akter tillämpas på ett ändamålsenligt och enhetligt sätt.

4. Denna förordning ska inte påverka kommissionens befogenheter, särskilt befogenheten enligt artikel 258 i EUF-fördraget, att säkerställa att unionsrätten iakttas.

5. Myndighetens syfte ska vara att skydda allmänintresset genom att bidra till det finansiella systemets stabilitet och effektivitet på kort, medellång och lång sikt, till förmån för unionens ekonomi, dess medborgare och företag. Myndigheten ska bidra till att

- a) förbättra den inre marknadens funktion, särskilt genom reglering och tillsyn på en sund, verkningsfull och enhetlig nivå,
- b) säkerställa finansmarknadernas integritet, transparens, effektivitet och korrekta funktion,
- c) stärka den internationella samordningen av tillsynen,
- d) förebygga tillsynsarbiterage och främja likvärdiga konkurrensvillkor,
- e) säkerställa att tagandet av kreditrisker och andra risker regleras och övervakas på lämpligt sätt, och
- f) stärka konsumentskyddet.

I detta syfte ska myndigheten bidra till att säkerställa en konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillämpning av de akter som avses i punkt 2, främja enhetlighet i tillsynen, avge yttranden till Europaparlamentet, rådet och kommissionen samt genomföra ekonomiska analyser av marknaderna för att verka för att myndighetens mål uppnås.

Myndigheten ska vid utövandet av de uppgifter som den tilldelas enligt denna förordning särskilt uppmärksamma de systemriskerna som finansinstitut kan utgöra, vars fallissemang kan inverka negativt på finanssystemets eller realekonomins sätt att fungera.

När myndigheten utför sina uppgifter, ska den handla självständigt och objektivt och uteslutande i unionens intresse.

Artikel 2

Europeiska systemet för finansiell tillsyn

1. Myndigheten ska ingå i ett europeiskt system för finansiell tillsyn (ESFS). ESFS huvudsakliga syfte ska vara att se till att de regler som gäller för den finansiella sektorn tillämpas på ett sätt som bevarar den finansiella stabiliteten och som säkerställer förtroendet för det finansiella systemet som helhet samt ger tillräckligt skydd för konsumenterna av finansiella tjänster.

2. ESFS ska omfatta följande:

- a) Europeiska systemrisknämnden (ESRB), när det gäller de uppgifter som fastställs i förordning (EU) nr 1092/2010 och i denna förordning,
- b) myndigheten,
- c) Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 ⁽¹⁾,
- d) Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 ⁽²⁾,
- e) den gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna (den gemensamma kommittén), när det gäller utförandet av de uppgifter som anges i artiklarna 54-57 i denna förordning, i förordning (EU) nr 1094/2010 och i förordning (EU) nr 1095/2010,
- f) de behöriga myndigheter eller tillsynsmyndigheter i medlemsstaterna som anges i de unionsakter som avses i artikel 1.2 i denna förordning, i förordning (EU) nr 1094/2010 och i förordning (EU) nr 1095/2010.

⁽¹⁾ Se sidan 48 i detta nummer av EUT.

⁽²⁾ Se sidan 84 i detta nummer av EUT.

3. Myndigheten ska samarbeta nära och regelbundet med ESRB samt, genom den gemensamma kommittén, med Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) och därvid säkerställa sektorövergripande enhetlighet och nå fram till gemensamma ståndpunkter på området tillsyn av finansiella konglomerat och andra sektorövergripande frågor.

4. Enligt principen om lojalt samarbete i artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen ska parterna inom ESFS samarbeta i en anda av förtroende och med fullständig ömsesidig respekt, i synnerhet genom att se till att lämpliga och tillförlitliga uppgifter utväxlas.

5. De tillsynsmyndigheter som ingår i ESFS ska vara skyldiga att utöva tillsyn av finansinstitut i unionen i enlighet med de akter som avses i artikel 1.2.

Artikel 3

Myndigheternas ansvarighet

De myndigheter som avses i artikel 2.2 a-d ska vara ansvariga inför Europaparlamentet och rådet.

Artikel 4

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *finansinstitut*: "kreditinstitut" enligt definitionen i artikel 4.1 i direktiv 2006/48/EG, "värdepappersföretag" enligt definitionen i artikel 3.1 b i direktiv 2006/49/EG och "finansiella konglomerat" enligt definitionen i artikel 2.14 i direktiv 2002/87/EG, med förbehåll för att "finansinstitut" enligt definitionen i artikel 3.1 och 3.2 i direktiv 2005/60/EG avser kreditinstitut och finansinstitut.
2. behöriga myndigheter:
 - i) behöriga myndigheter enligt definitionerna i direktiven 2006/48/EG, 2006/49/EG och 2007/64/EG samt i den mening som avses i direktiv 2009/110/EG,
 - ii) när det gäller direktiven 2002/65/EG och 2005/60/EG, de myndigheter som har behörighet att säkerställa att kreditinstitut och finansinstitut uppfyller kraven i de direktiven, och
 - iii) när det gäller system för garanti av insättningar, organ som förvaltar ett system för garanti av insättningar i enlighet med direktiv 94/19/EG, eller, om det är ett privat företag som står för verksamheten i ett system för garanti av insättningar, den offentliga myndighet som utövar tillsynen över dessa system, i enlighet med det direktivet.

Artikel 5

Rättslig status

1. Myndigheten ska vara ett unionsorgan med status som juridisk person.
2. Myndigheten ska i varje medlemsstat ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt den nationella lagstiftningen. Den får i synnerhet förvärva och avyttra lös och fast egendom samt föra talan inför domstolar och andra myndigheter.
3. Myndigheten ska företrädas av sin ordförande.

Artikel 6

Sammansättning

Myndigheten ska bestå av följande:

1. En tillsynsstyrelse, som ska ha de uppgifter som anges i artikel 43.
2. En förvaltningsstyrelse, som ska ha de uppgifter som anges i artikel 47.
3. En ordförande, som ska ha de uppgifter som anges i artikel 48.
4. En verkställande direktör, som ska ha de uppgifter som anges i artikel 53.
5. En överklagandenämnd, som ska ha de uppgifter som anges i artikel 60.

Artikel 7

Säte

Myndigheten ska ha sitt säte i London.

KAPITEL II

MYNDIGHETENS UPPGIFTER OCH BEFOGENHETER

Artikel 8

Myndighetens uppgifter och befogenheter

1. Myndigheten ska ha följande uppgifter:
 - a) Att bidra till upprättandet av gemensamma standarder och metoder av hög kvalitet för reglering och tillsyn, särskilt genom att avge yttranden till unionsinstitutionerna och utarbeta riktlinjer, rekommendationer och förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande som ska grundas på de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2.

- b) Att bidra till en konsekvent tillämpning av rättsligt bindande unionsakter, särskilt genom att bidra till en gemensam tillsynskultur, säkerställa konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillämpning av de akter som avses i artikel 1.2, förebygga tillsynsarbiterage, medla och lösa tvister mellan behöriga myndigheter, säkerställa en verkningsfull och enhetlig tillsyn av finansinstitut och inbördes överensstämmelse i tillsynskollegiernas verksamhet samt vidta åtgärder bland annat i krissituationer.
- c) Att stimulera och underlätta delegering av uppgifter och ansvar till olika behöriga myndigheter.
- d) Att samarbeta nära med ESRB, bland annat genom att ge detta organ alla uppgifter som krävs för att det ska kunna genomföra sina verksamhetsuppgifter och säkerställa att dess varningar och rekommendationer följs upp korrekt.
- e) Att organisera och genomföra inbördes utvärderingar av behöriga myndigheter, inbegripet att utfärda riktlinjer och rekommendationer samt att fastställa bästa praxis, i syfte att öka den inbördes överensstämmelsen mellan resultaten av tillsynen.
- f) Att övervaka och bedöma marknadens utveckling inom sitt behörighetsområde, vid behov även kreditutvecklingen, i synnerhet krediter till hushåll och små och medelstora företag.
- g) Att genomföra ekonomiska analyser av marknaden för att ge vägledning till utförandet av myndighetens arbetsuppgifter.
- h) Att främja skyddet av insättare och investerare.
- i) Att bidra till enhetligt och konsekvent fungerande tillsynskollegier, till övervakning, bedömning och mätning av systemrisker och till utveckling och samordning av planer för återhämtning, rekonstruktion och avveckling, ge insättare och investerare en hög skyddsnivå i hela unionen och utveckla metoder för rekonstruktion och avveckling av fallande finansinstitut samt en bedömning av behovet av lämpliga finansieringsinstrument, i enlighet med artiklarna 21–26.
- j) Att fullgöra varje annan specifik uppgift som anges i denna förordning eller i andra lagstiftningsakter.
- k) Att offentliggöra och regelbundet uppdatera information som rör dess verksamhetsområde på den egna webbplatsen, i synnerhet, och inom ramen för sin behörighet, angående registrerade finansinstitut, i syfte att se till att allmänheten ges lättillgänglig information.
- l) Att, när så är lämpligt, överta alla befintliga och pågående uppgifter från kommittén för europeiska banktillsynsmyndigheter (CEBS).
2. För fullgörandet av de uppgifter som anges i punkt 1 ska myndigheten ha de befogenheter som fastställs genom denna förordning, i synnerhet när det gäller att
- a) utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i de specifika fall som avses i artikel 10,
- b) utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i de specifika fall som avses i artikel 15,
- c) utfärda riktlinjer och rekommendationer enligt artikel 16,
- d) utfärda rekommendationer i de specifika fall som avses i artikel 17.3,
- e) fatta enskilda beslut riktade till behöriga myndigheter i de specifika fall som avses i artiklarna 18.3 och 19.3,
- f) fatta enskilda beslut riktade till finansinstitut, när det gäller direkt tillämplig unionsrätt, i de specifika fall som avses i artiklarna 17.6, 18.4 och 19.4,
- g) avge yttranden till Europaparlamentet, rådet eller kommissionen i enlighet med artikel 34,
- h) samla in nödvändiga uppgifter om finansinstitut i enlighet med artikel 35,
- i) utveckla gemensamma metoder för att utvärdera hur produktens särdrag och distributionsprocesserna inverkar på institutens finansiella ställning och konsumentskyddet,
- j) tillhandahålla en centralt tillgänglig databas med registrerade finansinstitut inom sitt behörighetsområde, om detta specificeras i de akter som avses i artikel 1.2,

Artikel 9

Uppgifter som rör konsumentskydd och finansiell verksamhet

1. Myndigheten ska spela en ledande roll för att främja transparens, enkelhet och rättvisa på marknaden för finansiella produkter eller tjänster som riktar sig till konsumenter på hela den inre marknaden, bl.a. genom att
- a) samla in uppgifter om, analysera och rapportera om konsumenttrender,
- b) se över och samordna de behöriga myndigheternas initiativ för att öka konsumenternas förmåga att förstå finansiell information samt utbildningsinitiativ,
- c) utveckla normer för utbildningen inom branschen, och
- d) bidra till utvecklingen av gemensamma regler om utlämnande av uppgifter.

2. Myndigheten ska övervaka nya och befintliga former av finansiell verksamhet och får anta riktlinjer och rekommendationer för att främja säkra och sunda marknader och förenhetligande av regleringsförfarandena.

3. Myndigheten får även utfärda varningar om en finansiell verksamhet allvarligt hotar målen i artikel 1.5.

4. Myndigheten ska inrätta en kommitté för finansiell innovation, som ska vara en integrerad del av myndigheten och omfatta alla berörda behöriga nationella tillsynsmyndigheter i syfte att samordna regleringen och övervakningen av ny eller innovativ finansiell verksamhet och bistå med råd som myndigheten ska lägga fram för Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

5. Myndigheten får tillfälligt förbjuda eller begränsa viss finansiell verksamhet som hotar finansmarknadernas funktion och integritet, eller stabiliteten i hela eller delar av unionens finansiella system i de fall och på de villkor som anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 eller, om så krävs i en krissituation, i enlighet med artikel 18 och på de villkor som anges där.

Myndigheten ska se över det beslut som avses i första stycket med lämpliga mellanrum, dock minst en gång var tredje månad. Om beslutet inte förlängts efter dessa tre månader ska det automatiskt upphöra att gälla.

En medlemsstat får begära att myndigheten omprövar sitt beslut. I sådana fall ska myndigheten i enlighet med det förfarande som anges i artikel 44.1 andra stycket besluta huruvida den vidhåller sitt beslut.

Myndigheten får också bedöma om det finns behov av förbud mot eller begränsningar för vissa former av finansiell verksamhet och, om ett sådant behov föreligger, underrätta kommissionen för att underlätta antagandet av sådana förbud eller begränsningar.

Artikel 10

Tekniska standarder för tillsyn

1. Om Europaparlamentet och rådet, i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget, till kommissionen delegerar befogenheten att anta tekniska standarder för tillsyn med hjälp av delegerade akter, för att sörja för en konsekvent harmonisering inom de områden som särskilt anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2, får myndigheten utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn. Myndigheten ska överlämna sina förslag till standarder till kommissionen för godkännande.

Standarderna ska vara tekniska, får inte innebära strategiska beslut eller policyval och deras innehåll ska avgränsas av de lagstiftningsakter som de grundas på.

Innan förslagen lämnas till kommissionen ska myndigheten ha genomfört ett öppet offentligt samråd om förslagen till tekniska standarder för tillsyn och analyserat de möjliga kostnaderna och fördelarna, utom då sådana samråd och analyser inte står i proportion till omfattningen och konsekvenserna av de förslag till standarder som avses eller till hur brådskande ärendet är. Myndigheten ska begära ett yttrande från den bankintressentgrupp som avses i artikel 37.

Om myndigheten överlämnar ett förslag till teknisk standard för tillsyn ska kommissionen omgående vidarebefordra det till Europaparlamentet och rådet.

Kommissionen ska inom tre månader från mottagandet av ett förslag till teknisk standard för tillsyn besluta huruvida den ska godkänna det. Om det ligger i unionens intresse får kommissionen godkänna förslaget endast till viss del eller med ändringar.

Om kommissionen har för avsikt att inte godkänna ett förslag till tekniska standarder för tillsyn eller att godkänna det endast delvis eller med ändringar, ska den sända tillbaka förslaget till myndigheten, med en förklaring till varför det inte godkänns eller i förekommande fall varför det ska ändras. Inom sex veckor får myndigheten ändra förslaget på grundval av kommissionens föreslagna ändringar och på nytt överlämna det i form av ett formellt yttrande till kommissionen. Myndigheten ska lämna en kopia av det formella yttrandet till Europaparlamentet och rådet.

Om myndigheten när denna period på sex veckor löper ut inte har överlämnat ett ändrat förslag till teknisk standard för tillsyn, eller har överlämnat ett förslag till standard som inte har ändrats på ett sådant sätt att det är förenligt med kommissionens förslag till ändringar, får kommissionen anta den tekniska standarden för tillsyn med de ändringar den anser relevanta eller förkasta den.

Kommissionen får inte ändra innehållet i ett förslag till teknisk standard för tillsyn som utarbetats av myndigheten utan att detta först har samordnats med myndigheten, så som anges i denna artikel.

2. Om myndigheten inte har överlämnat något förslag till teknisk standard för tillsyn inom den tidsfrist som anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 får kommissionen begära att ett sådant förslag lämnas inom en ny tidsfrist.

3. Endast när myndigheten inte överlämnar något förslag till teknisk standard för tillsyn till kommissionen inom tidsfristen i enlighet med punkt 2 får kommissionen anta en teknisk standard för tillsyn genom en delegerad akt utan ett förslag från myndigheten.

Kommissionen ska genomföra ett öppet offentligt samråd om förslagen till tekniska standarder för tillsyn och analyserat de möjliga kostnaderna och fördelarna, utom då sådana samråd och analyser inte står i proportion till omfattningen och konsekvenserna av de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses eller till hur brådskande ärendet är. Kommissionen ska också begära ett yttrande eller råd från den bankintressentgrupp som avses i artikel 37.

Kommissionen ska omgående vidarebefordra förslaget till teknisk standard för tillsyn till Europaparlamentet och rådet.

Kommissionen ska lämna sitt förslag till teknisk standard för tillsyn till myndigheten. Inom sex veckor får myndigheten ändra förslaget och överlämna det i form av ett formellt yttrande till kommissionen. Myndigheten ska lämna en kopia av det formella yttrandet till Europaparlamentet och rådet.

Om myndigheten inte har överlämnat ett ändrat förslag till teknisk standard för tillsyn inom den period på sex veckor som avses i fjärde stycket får kommissionen anta den tekniska standarden för tillsyn.

Om myndigheten har överlämnat ett ändrat förslag till teknisk standard för tillsyn inom sex veckor får kommissionen ändra förslaget på grundval av myndighetens föreslagna ändringar, eller anta den tekniska standarden för tillsyn med de ändringar den anser relevanta. Kommissionen får inte ändra innehållet i de förslag till tekniska standarder för tillsyn som utarbetats av myndigheten utan att detta först har samordnats med myndigheten, så som anges i denna artikel.

4. Tekniska standarder för tillsyn ska antas genom förordningar eller beslut. Dessa ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft den dag som anges i dem.

Artikel 11

Utövande av delegering

1. Befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i artikel 10 ska ges till kommissionen för en period på fyra år från och med den 16 december 2010. Kommissionen ska senast sex månader före fyraårsperiodens utgång rapportera om de delegerade befogenheterna. Delegeringen av befogenhet ska automatiskt förlängas med perioder av samma längd, om den inte återkallas av Europaparlamentet eller rådet i enlighet med artikel 14.

2. När kommissionen antar en teknisk standard för tillsyn ska den samtidigt underrätta Europaparlamentet och rådet.

3. Befogenheten att anta tekniska standarder för tillsyn ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 12-14.

Artikel 12

Återkallande av delegering

1. Den delegering av befogenheter som avses i artikel 10 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet.

2. Den institution som inlett ett internt förfarande för att besluta huruvida en delegering av befogenhet ska återkallas, ska sträva efter att underrätta den andra institutionen och kommissionen inom en rimlig tid innan det slutliga beslutet fattas, och ange vilka delegerade befogenheter som kan komma att återkallas.

3. Beslutet om återkallande innebär att delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet upphör att gälla. Det får verka omedelbart eller vid ett senare, i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av tekniska standarder för tillsyn som redan trätt i kraft. Det ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 13

Invändningar mot tekniska standarder för tillsyn

1. Europaparlamentet eller rådet får invända mot en teknisk standard för tillsyn inom en period på tre månader från dagen för delgivning av den tekniska standard för tillsyn som kommissionen har antagit. På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska denna period förlängas med tre månader.

Om kommissionen antar en teknisk standard för tillsyn som är identisk med det förslag till teknisk standard för tillsyn som myndigheten överlämnat, ska den period under vilken Europaparlamentet och rådet kan invända vara en månad från delgivningsdagen. På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska tidsfristen förlängas med en månad.

2. Om varken Europaparlamentet eller rådet vid utgången av den period som avses i punkt 1 har invänt mot den tekniska standarden för tillsyn ska den offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft den dag som anges däri.

Den tekniska standarden för tillsyn får offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft före utgången av denna period, om både Europaparlamentet och rådet har underrättat kommissionen om att de har beslutat att inte göra någon invändning.

3. Om Europaparlamentet eller rådet invänder mot en teknisk standard för tillsyn inom den period som avses i punkt 1 ska den inte träda i kraft. I enlighet med artikel 296 i EUF-fördraget ska den institution som invänder mot den tekniska standarden för tillsyn ange skälen för detta.

Artikel 14

Uteblivet godkännande eller ändring av förslag till teknisk standard för tillsyn

1. Om kommissionen inte godkänner ett förslag till teknisk standard för tillsyn eller ändrar det i enlighet med artikel 10, ska kommissionen underrätta myndigheten, Europaparlamentet och rådet och ange skälen för detta.

2. Om så är lämpligt får Europaparlamentet eller rådet inom en månad efter den underrättelse som avses i punkt 1 kalla den ansvarige kommissionsledamoten och myndighetens ordförande till ett ad hoc-sammanträde i Europaparlamentets behöriga utskott eller rådet så att de kan lägga fram och förklara sina meningsskiljaktigheter.

Artikel 15

Tekniska standarder för genomförande

1. Myndigheten får utarbeta tekniska standarder för genomförande, genom genomförandeakter i enlighet med artikel 291 i EUF-fördraget, inom de områden som särskilt anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2. Tekniska standarder för genomförande ska vara tekniska, får inte innebära strategiska beslut eller policyval och deras innehåll ska syfta till att fastställa villkoren för tillämpning av de akterna. Myndigheten ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen för godkännande.

Innan myndigheten överlämnar förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen, ska den genomföra ett öppet offentligt samråd och analysera de möjliga kostnaderna och fördelarna, utom då sådana samråd och analyser inte står i proportion till omfattningen och konsekvenserna av de förslag till tekniska standarder för genomförande som avses eller till hur brådskande ärendet är. Myndigheten ska begära ett yttrande från den bankintressentgrupp som avses i artikel 37.

Om myndigheten lägger fram ett förslag till teknisk standard för genomförande ska kommissionen omgående vidarebefordra det till Europaparlamentet och rådet.

Kommissionen ska inom tre månader från mottagandet av ett förslag till teknisk standard för genomförande besluta huruvida den ska godkänna det. Kommissionen får förlänga denna tidsfrist med en månad. Om det ligger i unionens intresse får kommissionen godkänna förslaget till teknisk standard för genomförande endast till viss del eller med ändringar.

Om kommissionen har för avsikt att inte godkänna ett förslag till teknisk standard för genomförande eller att godkänna det endast delvis eller med ändringar ska den sända tillbaka förslaget till myndigheten, med en förklaring till varför den har för avsikt att inte godkänna det eller i förekommande fall varför det ska ändras. Inom sex veckor får myndigheten ändra förslaget till teknisk standard för genomförande på grundval av kommissionens föreslagna ändringar och på nytt överlämna det i form av ett formellt yttrande till kommissionen. Myndigheten ska lämna en kopia av det formella yttrandet till Europaparlamentet och rådet.

Om myndigheten när den period på sex veckor som avses i femte stycket löper ut inte har överlämnat ett ändrat förslag till teknisk standard för genomförande, eller har överlämnat ett förslag till teknisk standard för genomförande som inte har ändrats på ett sådant sätt att det är förenligt med kommissionens förslag till ändringar, får kommissionen anta den tekniska standarden för genomförande med de ändringar den anser relevanta eller förkasta den.

Kommissionen får inte ändra innehållet i ett förslag till teknisk standard för genomförande som utarbetats av myndigheten utan att detta först har samordnats med myndigheten, så som anges i denna artikel.

2. Om myndigheten inte har lämnat något förslag till tekniska standarder för genomförande inom den tidsfrist som anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 får kommissionen begära att ett sådant förslag lämnas inom en ny tidsfrist.

3. Endast när myndigheten inte lämnar ett förslag till teknisk standard för genomförande till kommissionen inom tidsfristerna i enlighet med punkt 2 får kommissionen anta en teknisk standard för genomförande genom en genomförandeakt, utan ett förslag från myndigheten.

Kommissionen ska ha genomfört ett öppet offentligt samråd om förslagen till tekniska standarder för genomförande och analyserat de möjliga kostnaderna och fördelarna, utom då sådana samråd och analyser inte står i proportion till omfattningen och konsekvenserna av de förslag som avses eller till hur brådskande ärendet är. Kommissionen ska också begära ett yttrande eller råd från den bankintressentgrupp som avses i artikel 37.

Kommissionen ska omgående vidarebefordra förslaget till teknisk standard för genomförande till Europaparlamentet och rådet.

Kommissionen ska lämna förslaget till teknisk standard för genomförande till myndigheten. Inom sex veckor får myndigheten ändra förslaget och överlämna det i form av ett formellt yttrande till kommissionen. Myndigheten ska lämna en kopia av det formella yttrandet till Europaparlamentet och rådet.

Om myndigheten inte har överlämnat ett ändrat förslag till teknisk standard för genomförande inom den period på sex veckor som avses i fjärde stycket får kommissionen anta den tekniska standarden för genomförande.

Om myndigheten har överlämnat ett ändrat förslag till teknisk standard för genomförande inom perioden på sex veckor får kommissionen ändra förslaget till teknisk standard för genomförande på grundval av myndighetens föreslagna ändringar eller anta den tekniska standarden för genomförande med de ändringar den anser relevanta.

Kommissionen får inte ändra innehållet i de förslag till tekniska standarder för genomförande som utarbetats av myndigheten utan att detta först har samordnats med myndigheten, så som anges i denna artikel.

4. Tekniska standarder för genomförande ska antas genom förordningar eller beslut. Dessa ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft den dag som anges i dem.

Artikel 16

Riktlinjer och rekommendationer

1. Myndigheten ska, i syfte att upprätta en konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillsynspraxis inom ESFS och säkerställa en gemensam, enhetlig och konsekvent tillämpning av unionsrätten, utfärda riktlinjer och rekommendationer riktade till behöriga myndigheter eller finansinstitut.

2. Myndigheten ska, i tillämpliga fall, genomföra öppna offentliga samråd om riktlinjerna och rekommendationerna och analysera de möjliga kostnaderna och fördelarna i sammanhanget. Dessa samråd och analyser ska stå i proportion till riktlinjernas eller rekommendationernas omfattning, art och konsekvenser. Myndigheten ska i tillämpliga fall också begära yttrande eller råd från den bankintressentgrupp som avses i artikel 37.

3. De behöriga myndigheterna och finansinstituterna ska med alla tillgängliga medel söka följa dessa riktlinjer och rekommendationer.

Inom två månader efter utfärdandet av en riktlinje eller rekommendation, ska varje behörig myndighet bekräfta att den följer eller tänker följa denna riktlinje eller rekommendation. Om en behörig myndighet inte följer eller avser att inte följa riktlinjen eller rekommendationen, ska den informera myndigheten och ange skälen för detta.

Myndigheten ska offentliggöra att en behörig myndighet inte följer eller avser att inte följa riktlinjen eller rekommendationen. Myndigheten får också, från fall till fall, besluta att offentliggöra de skäl som den behöriga myndigheten anför för att den inte följer eller avser att inte följa riktlinjen eller rekommendationen. Den behöriga myndigheten ska få en förhandsanmälan om ett sådant offentliggörande.

Om så krävs i en riktlinje eller rekommendation ska finansinstitutet på ett klart och detaljerat sätt rapportera om huruvida de följer den berörda riktlinjen eller rekommendationen.

4. I den rapport som avses i artikel 43.5 ska myndigheten informera Europaparlamentet, rådet och kommissionen om de riktlinjer och rekommendationer som har utfärdats och ange vilka behöriga myndigheter som inte följer dem samt redogöra för vilka åtgärder myndigheten tänker vidta för att se till att den berörda behöriga myndigheten följer dess rekommendationer och riktlinjer i framtiden.

Artikel 17

Överträdelser av unionsrätten

1. Om en behörig myndighet inte har tillämpat de akter som avses i artikel 1.2 eller har tillämpat dem på ett sätt som framstår som en överträdelse av unionsrätten, inklusive de tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande som upprättats i enlighet med artiklarna 10-15, särskilt genom att underlåta att säkerställa att ett finansinstitut uppfyller kraven i dessa akter, ska myndigheten agera i enlighet med de befogenheter som anges i punkterna 2, 3 och 6 i den här artikeln.

2. Myndigheten får, på begäran av en eller flera behöriga myndigheter, Europaparlamentet, rådet, kommissionen, eller bankintressentgruppen eller på eget initiativ och efter att ha underrättat den berörda behöriga myndigheten, utreda en påstådd överträdelse av eller underlåtenhet att tillämpa unionsrätten.

Utan att det påverkar de befogenheter som fastställs i artikel 35, ska den behöriga myndigheten utan dröjsmål förse myndigheten med alla de uppgifter som denna finner vara nödvändiga för sin utredning.

3. Myndigheten får senast inom två månader från det att den inledde sin utredning till den behöriga myndigheten rikta en rekommendation i vilken den anger vilka åtgärder som krävs för att följa unionsrätten.

Den behöriga myndigheten ska inom tio arbetsdagar från mottagandet av rekommendationen underrätta myndigheten om de åtgärder den har vidtagit, eller avser att vidta, för att säkerställa överensstämmelse med unionsrätten.

4. Om den behöriga myndigheten inte har rättat sig efter unionsrätten inom en månad från mottagandet av myndighetens rekommendation får kommissionen, efter underrättelse från denna myndighet eller på eget initiativ, avge ett formellt yttrande med krav på den behöriga myndigheten att vidta nödvändiga åtgärder för att rätta sig efter unionsrätten. Kommissionens formella yttrande ska beakta myndighetens rekommendation.

Kommissionen ska avge ett sådant formellt yttrande senast tre månader efter antagandet av rekommendationen. Kommissionen får förlänga denna tidsfrist med en månad.

Myndigheten och de behöriga myndigheterna ska överlämna alla nödvändiga uppgifter till kommissionen.

5. Den behöriga myndigheten ska inom tio arbetsdagar från mottagandet av det formella yttrande som avses i punkt 4, underrätta kommissionen och myndigheten om de åtgärder den har vidtagit eller avser att vidta för att rätta sig efter det formella yttrandet.

6. Om en behörig myndighet inte rättar sig efter ett sådant formellt yttrande som avses i punkt 4 inom den där angivna tidsfristen, och om det är nödvändigt att utan dröjsmål åtgärda sådant bristande iakttagande av unionsrätten för att upprätthålla eller återställa neutrala konkurrensvillkor på marknaden, eller för att säkerställa det finansiella systemets funktion och integritet, får myndigheten – utan att det påverkar kommissionens befogenheter enligt artikel 258 i EUF-fördraget – om de relevanta kraven i de akter som avses i artikel 1.2 är direkt tillämpliga på finansinstitut, anta ett enskilt beslut riktat till ett finansinstitut med krav på att vidta nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina skyldigheter enligt unionslagstiftningen, däribland även att upphöra att tillämpa eventuell oförenlig praxis.

Myndighetens beslut ska överensstämma med det formella yttrande som kommissionen avgivit enligt punkt 4.

7. Beslut som antagits enligt punkt 6 ska ha företräde framför varje tidigare beslut i samma ärende som antagits av de behöriga myndigheterna.

När de behöriga myndigheterna vidtar åtgärder avseende frågor som är föremål för ett formellt yttrande enligt punkt 4 eller ett beslut enligt punkt 6, ska de behöriga myndigheterna följa det formella yttrandet eller beslutet, allt efter omständigheterna.

8. I den rapport som avses i artikel 43.5 ska myndigheten ange vilka behöriga myndigheter och finansinstitut som inte har följt de formella yttranden eller beslut som avses i punkterna 4 och 6 i den här artikeln.

Artikel 18

Åtgärder i krissituationer

1. Vid ogynnsam utveckling som kan komma att allvarligt äventyra finansmarknadernas korrekta funktion och integritet, eller stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i unionen ska myndigheten aktivt underlätta och, när så bedöms nödvändigt, samordna alla åtgärder som vidtas av de behöriga nationella tillsynsmyndigheter som berörs.

För att kunna uppfylla denna underlättande och samordnande roll, ska myndigheten ha fullständiga uppgifter om relevant utveckling, och ska bjudas in att delta såsom observatör vid alla relevanta möten i de behöriga nationella tillsynsmyndigheter som berörs.

2. Rådet får, i samråd med kommissionen och ESRB och, där så befinns lämpligt, de europeiska tillsynsmyndigheterna, anta ett beslut riktat till myndigheten om att en krissituation enligt denna förordning föreligger, efter begäran från myndigheten, kommissionen eller ESRB. Rådet ska se över detta beslut med lämpliga mellanrum, dock minst en gång i månaden. Om beslutet inte förlängts efter en månad, ska det automatiskt upphöra att gälla. Rådet får när som helst förklara att krissituationen har upphört.

Om ESRB eller myndigheten anser att en krissituation kan uppstå, ska de utfärda en konfidentiell rekommendation till rådet och tillhandahålla en utvärdering av situationen. Rådet ska därefter bedöma behovet av ett möte. I det sammanhanget ska det garanteras att vederbörlig hänsyn tas till konfidentialiteten.

Om rådet fastslår att det föreligger en krissituation ska det på vederbörligt sätt och utan dröjsmål informera Europaparlamentet och kommissionen.

3. Om rådet har antagit ett beslut enligt punkt 2, och under exceptionella omständigheter där samordnade åtgärder av nationella myndigheter är nödvändiga för att åtgärda en negativ utveckling som allvarligt kan äventyra finansmarknadernas korrekta funktion och integritet, eller stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i unionen, får myndigheten anta enskilda beslut med krav på de behöriga myndigheterna att vidta nödvändiga åtgärder i enlighet med den lagstiftning som avses i artikel 1.2 för att åtgärda sådan utveckling genom att se till att finansinstituten och de behöriga myndigheterna uppfyller kraven i den lagstiftningen.

4. Om en behörig myndighet inte rättar sig efter det beslut av myndigheten som avses i punkt 3 inom den i beslutet angivna tidsfristen, får myndigheten – utan att det påverkar kommissionens befogenheter enligt artikel 258 i EUF-fördraget – om de relevanta kraven i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2, inbegripet i de tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande som antagits i enlighet med de akterna, är direkt tillämpliga på finansinstitut, anta ett enskilt beslut riktat till ett finansinstitut med krav på att vidta nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina skyldigheter enligt den lagstiftningen, däribland även att upphöra att tillämpa eventuell oförenlig praxis. Detta ska endast gälla i situationer där en behörig myndighet inte tillämpar de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2, inbegripet tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande som antagits i enlighet med de akterna, eller tillämpar dem på ett sätt som framstår som en uppenbar överträdelse av dessa akter, och om det är nödvändigt att skyndsamt vidta åtgärder för att återställa finansmarknadernas korrekta funktion och integritet, eller stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i unionen.

5. Beslut som antagits enligt punkt 4 ska ha företräde framför varje tidigare beslut i samma ärende som antagits av de behöriga myndigheterna.

Alla åtgärder som de behöriga myndigheterna vidtar avseende ärenden som är föremål för ett beslut enligt punkt 3 eller 4 ska vara förenliga med det beslutet.

Artikel 19

Lösande av tvister mellan behöriga myndigheter i gränsöverskridande situationer

1. Om en behörig myndighet har invändningar emot en annan medlemsstats behöriga myndighets förfarande, med avseende på innehållet i någon av dennas åtgärder eller på grund av att den avstått från att vidta åtgärder i de fall som anges i de akter som avses i artikel 1.2, får myndigheten – utan att det påverkar de befogenheter som fastställs genom artikel 17 – på begäran av en eller flera av de berörda behöriga myndigheterna bistå dessa myndigheter med att nå fram till en överenskommelse i enlighet med förfarandet i punkterna 2-4 i den här artikeln.

I sådana fall som anges i den lagstiftning som avses i artikel 1.2, och där det på grundval av objektiva kriterier kan fastställas att det råder oenighet mellan behöriga myndigheter från olika medlemsstater, får myndigheten på eget initiativ bistå myndigheterna med att nå fram till en överenskommelse i enlighet med det förfarande som avses i punkterna 2-4.

2. Myndigheten ska ange en tidsfrist för förlikningen mellan de behöriga myndigheterna med beaktande av eventuella relevanta tidsfrister som föreskrivs i de akter som avses i artikel 1.2 och av hur komplex och brådskande frågan är. I detta läge ska myndigheten agera som medlare.

3. Om det förlikningsskede som avses i punkt 2 har avslutats utan att de berörda behöriga myndigheterna har lyckats nå någon överenskommelse, får myndigheten, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 44.1 tredje och fjärde stycket, fatta ett beslut för att lösa tvisten och ålägga dem att vidta en specifik åtgärd eller avstå från en åtgärd, med bindande verkan för de berörda behöriga myndigheterna, för att säkerställa överensstämmelse med unionsrätten.

4. Om en behörig myndighet inte rättar sig efter myndighetens beslut och därigenom inte säkerställer att ett finansinstitut uppfyller krav som är direkt tillämpliga på det enligt de akter som avses i artikel 1.2, får myndigheten – utan att det påverkar kommissionens befogenheter enligt artikel 258 i EUF-fördraget – anta ett enskilt beslut riktat till ett finansinstitut med krav på att vidta nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina skyldigheter enligt unionsrätten, däribland även krav på att upphöra med viss praxis.

5. Beslut som antagits i enlighet med punkt 4 ska ha företräde framför varje tidigare beslut i samma ärende som antagits av de behöriga myndigheterna. Alla åtgärder som de behöriga myndigheterna vidtar avseende förhållanden som är föremål för ett beslut enligt punkt 3 eller 4 ska vara förenliga med det beslutet.

6. I den rapport som avses i artikel 50.2 ska myndighetens ordförande ange art och karaktär på tvisterna mellan behöriga myndigheter, de överenskommelser som nåtts och de beslut som fattats för att lösa tvisterna.

Artikel 20

Lösande av sektorövergripande tvister mellan behöriga myndigheter

Den gemensamma kommittén ska, i enlighet med förfarandet i artiklarna 19 och 56, lösa sektorövergripande tvister som kan uppstå mellan behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 4.2 i denna förordning, i förordning (EU) 1094/2010 respektive i förordning (EU) 1095/2010.

Artikel 21

Tillsynskollegier

1. Myndigheten ska bidra till att främja och övervaka effektivitet, ändamålsenlighet och konsekvens i arbetet i de tillsynskollegier som avses i direktiv 2006/48/EG och verka för enhetlighet i de olika tillsynskollegiernas tillämpning av unionsrätten. I syfte att skapa enhetlighet i fråga om bästa tillsynspraxis ska personal från myndigheten kunna delta i tillsynskollegiernas verksamhet, däribland undersökningar på plats, som utförs gemensamt av två eller flera behöriga myndigheter.

2. Myndigheten ska inta en ledande roll när det gäller att säkerställa att tillsynskollegierna för gränsöverskridande institut fungerar enhetligt och konsekvent i hela unionen, med beaktande av den systemrisk som de finansinstitut som avses i artikel 23 utgör.

I denna punkt och i punkt 1 i denna artikel ska myndigheten anses vara en "behörig myndighet" enligt definitionen i relevant lagstiftning.

Myndigheten får

- a) i samarbete med de behöriga myndigheterna samla in och delge alla relevanta uppgifter i syfte att underlätta kollegiets arbete samt upprätta och driva ett centralt system för att göra uppgifterna tillgängliga för de behöriga myndigheterna i kollegiet,
- b) inleda och samordna stresstester inom hela unionen i enlighet med artikel 32, för att bedöma finansinstitutens förmåga, särskilt den systemrisk som finansinstitut utgör och som avses i artikel 23, att stå emot en ogynnsam marknadsutveckling, och utvärdera den potentiella ökade systemrisken i stressituationer, varvid det ska säkerställas att enhetliga metoder tillämpas på nationell nivå för dessa tester, och i lämpliga fall rikta en rekommendation till den behöriga myndigheten att åtgärda de problem som konstaterats vid stresstesten,
- c) främja ändamålsenlig och effektiv tillsynsverksamhet, inbegripet bedömning av de risker som finansinstitut är eller kan vara utsatta för i enlighet med vad som konstaterats under översynen av tillsynsprocessen eller i stressituationer,
- d) i enlighet med de uppgifter och befogenheter som anges i denna förordning, övervaka de uppgifter som de behöriga myndigheterna utför, och
- e) begära fortsatta överläggningar i ett kollegium i ärenden där den anser att beslutet skulle medföra felaktig tillämpning av unionsrätten eller att det inte skulle bidra till enhetlighet i tillsynspraxisen. Den får även begära att den samordnande tillsynsmyndigheten planerar ett möte i kollegiet eller lägger till ett ärende på dagordningen för ett möte.

3. Myndigheten får utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande för att säkerställa enhetliga förutsättningar för tillämpning av bestämmelserna om tillsynskollegiernas operativa funktion och utfärda riktlinjer och rekommendationer, som antagits enligt artikel 16, för att främja enhetlighet i tillsynsrutinerna och de bästa metoder som antagits av tillsynskollegierna.

4. Myndigheten ska ha en rättsligt bindande medlarroll för att lösa tvister mellan behöriga myndigheter i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 19. Myndigheten får fatta tillsynsbeslut som är direkt tillämpliga på det berörda institutet i enlighet med artikel 19.

Artikel 22

Allmänna bestämmelser

1. Myndigheten ska ta vederbörlig hänsyn till systemrisker enligt definitionen i förordning (EU) nr 1092/2010. Den ska hantera varje risk för störningar av det finansiella systemet som

- a) orsakas av en försämring av hela det finansiella systemet eller en del av det och
- b) kan få allvarliga negativa konsekvenser för den inre marknaden och real ekonomin.

Myndigheten ska när så är lämpligt ta hänsyn till den övervakning och bedömning av systemrisker som ESRB utarbetat och reagera på varningar och rekommendationer från ESRB i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) nr 1092/2010.

2. Myndigheten ska, i samarbete med ESRB, utarbeta en gemensam uppsättning kvantitativa och kvalitativa indikatorer ("risk dashboard") för att identifiera och mäta systemrisker.

Myndigheten ska också utveckla ett lämpligt stresstestsystem för identifiering av de institut som kan utgöra en systemrisk. Dessa institut ska bli föremål för skärpt tillsyn och, vid behov, de förfaranden för återhämtning, rekonstruktion och avveckling som avses i artikel 25.

3. Myndigheten ska, utan att det påverkar tillämpningen av de akter som avses i artikel 1.2, vid behov utarbeta ytterligare riktlinjer och rekommendationer för finansinstitut så att den systemrisk som de utgör beaktas.

Myndigheten ska säkerställa att den systemrisk som finansinstitut utgör beaktas vid utarbetandet av förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande på de områden som föreskrivs i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2.

4. Myndigheten får, på begäran av en eller flera behöriga myndigheter, Europaparlamentet, rådet, kommissionen eller på eget initiativ, undersöka en särskild typ av finansinstitut, produkttyp eller typ av beteende för att bedöma potentiella hot mot stabiliteten i det finansiella systemet och rekommendera åtgärder till de berörda behöriga myndigheterna.

I detta syfte får myndigheten använda de befogenheter som den tilldelas i denna förordning, inklusive artikel 35.

5. Den gemensamma kommittén ska säkerställa en generell och sektorövergripande samordning av de åtgärder som genomförs i enlighet med denna artikel.

Artikel 23

Identifiering och mätning av systemrisker

1. Myndigheten ska, i samråd med ESRB, utveckla kriterier för identifiering och mätning av systemrisker och ett adekvat stresstest som innefattar en bedömning av faran för att den systemrisk som finansinstitut utgör ska öka i stressituationer. De finansinstitut som kan utgöra en systemrisk ska bli föremål för skärpt tillsyn och, vid behov, de förfaranden för återhämtning, rekonstruktion och avveckling som anges i artikel 25.

2. Myndigheten ska ta full hänsyn till relevanta internationella metoder vid utvecklingen av kriterierna för identifiering och mätning av den systemrisk som finansinstitut utgör, inklusive de som har fastställts av rådet för finansiell stabilitet, Internationella valutafonden och Banken för internationell betalningsutjämning.

Artikel 24

Permanent kapacitet att motverka systemrisker

1. Myndigheten ska se till att den har specialiserad och fortgående kapacitet att effektivt motverka uppkomsten av systemrisker enligt artiklarna 22 och 23 och, i synnerhet, när det gäller institut som utgör en systemrisk.

2. Myndigheten ska utföra de uppgifter som den tilldelas enligt denna förordning och den lagstiftning som avses i artikel 1.2, samt bidra till att säkerställa ett samstämmigt och samordnat system för hantering och lösande av kriser.

Artikel 25

Förfaranden för återhämtning, rekonstruktion och avveckling

1. Myndigheten ska bidra till och aktivt delta i utvecklingen och samordningen av effektiva och konsekventa planer för återhämtning, rekonstruktion och avveckling, förfaranden i krissituationer och förebyggande åtgärder för att minimera effekten av fallissemang på systemet.

2. Myndigheten får fastställa bästa praxis i syfte att underlätta rekonstruktion eller avveckling av fallerande institut och särskilt gränsöverskridande företagsgrupper, för att undvika spridning av negativa effekter, säkerställa att lämpliga verktyg och tillräckliga resurser finns tillgängliga och tillåta institutet eller företagsgruppen att rekonstrueras eller avvecklas i tid och på ett korrekt och kostnadseffektivt sätt.

3. Myndigheten får utarbeta tekniska standarder för tillsyn och genomförande i enlighet med vad som fastställs i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 i enlighet med det förfarande som fastställs i artiklarna 10-15.

Artikel 26

Europeiskt system för insättningsgarantisystem

1. Myndigheten ska genom sina befogenheter enligt denna förordning bidra till att stärka det europeiska systemet med nationella insättningsgarantier, för att se till att direktiv 94/19/EG tillämpas på ett korrekt sätt i syfte att se till att de nationella insättningsgarantisystemen dels tilldelas tillräckliga resurser med bidrag från finansinstitut, inbegripet från de finansinstitut som är etablerade och tar emot insättningar inom unionen, men vars huvudkontor finns utanför unionen i enlighet med artikel 94/19/EG, dels tillhandahåller en hög skyddsnivå för alla insättare inom ramen för ett unionsomfattande och harmoniserat regelverk som inte påverkar de gemensamma garantisystemens stabiliserande roll, under förutsättning att de är förenliga med unionslagstiftningen.

2. Artikel 16 om myndighetens befogenheter att anta riktlinjer och rekommendationer ska gälla för insättningsgarantisystem.

3. Myndigheten får utarbeta tekniska standarder för tillsyn och genomförande i enlighet med vad som fastställs i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 i enlighet med det förfarande som fastställs i artiklarna 10-15.

4. Den översyn av denna förordning som avses i artikel 81 ska särskilt omfatta en granskning av konvergens i fråga om det europeiska systemet för nationella insättningsgarantisystem.

Artikel 27

Europeiskt system för rekonstruktion och avveckling av banker samt finansieringsordningar

1. Myndigheten ska bidra till att utveckla metoder för rekonstruktion och avveckling av fallerande finansinstitut, särskilt sådana som kan utgöra en systemrisk, för att undvika spridning och låta finansinstituten avvecklas i tid och på ett korrekt sätt, i tillämpliga fall inbegripet samstämmiga och stabila finansieringsmekanismer om så är lämpligt.

2. Myndigheten ska bidra till bedömningen av behovet av ett system med samstämmiga, stabila och trovärdiga finansieringsmekanismer med lämpliga finansieringsinstrument som är kopplade till en uppsättning samordnade nationella krishanteringsarrangemang.

Myndigheten ska bidra till arbetet med frågor om likvärdiga förutsättningar och den samlade effekten av de system med avgifter och skatter för finansinstitut som kan komma att införas för att åstadkomma en rättvis fördelning av bördorna och incitament att tygla systemriskerna, som en del av ett samstämmigt och trovärdigt regelverk för rekonstruktion och avveckling.

Den översyn av denna förordning som avses i artikel 81 ska särskilt omfatta en granskning av frågan huruvida myndighetens roll bör ökas inom ramen för förebyggande, hantering och lösande av kriser och, vid behov, inrättande av en europeisk fond för rekonstruktion och avveckling.

Artikel 28

Delegering av uppgifter och ansvar

1. De behöriga myndigheterna får med den befullmäktigade myndighetens samtycke delegera uppgifter och ansvar till myndigheten eller andra behöriga myndigheter på de villkor som fastställs i denna artikel. Medlemsstaterna får fastställa särskilda arrangemang avseende delegering av ansvar som måste uppfyllas innan deras behöriga myndigheter ingår sådana avtal om delegation och får begränsa räckvidden för delegeringen till vad som är nödvändigt för en ändamålsenlig övervakning av gränsöverskridande finansinstitut eller grupper.

2. Myndigheten ska stimulera och underlätta delegering av uppgifter och ansvar mellan behöriga myndigheter genom att identifiera vilka uppgifter och vilket ansvar som kan delegeras eller utövas gemensamt och genom att främja bästa praxis.

3. Delegering av ansvar ska resultera i en omfördelning av de befogenheter som fastställs i de akter som avses i artikel 1.2. Den befullmäktigade myndighetens lagstiftning ska styra förfarandet, verkställigheten och den administrativa och juridiska översynen avseende delegerat ansvar.

4. De behöriga myndigheterna ska underrätta myndigheten om de avtal om delegering som de avser att ingå. De får inte sätta i kraft avtalen förrän tidigast en månad efter att ha underrättat myndigheten.

Myndigheten får yttra sig om det avsedda avtalet inom en månad från det att den underrättats om det.

Myndigheten ska på lämpligt sätt offentliggöra varje avtal om delegering som ingås mellan behöriga myndigheter, så att det säkerställs att alla berörda parter underrättas i tillfredsställande utsträckning.

Artikel 29

Gemensam tillsynskultur

1. Myndigheten ska bidra aktivt till att bygga upp en gemensam tillsynskultur i unionen och en konsekvent tillsynspraxis samt säkerställa att enhetliga förfaranden och konsekventa metoder tillämpas i hela unionen. Myndigheten ska åtminstone göra följande:

- a) Avge yttranden till behöriga myndigheter.
- b) Främja ett effektivt bilateralt och multilateralt utbyte av uppgifter mellan behöriga myndigheter under fullständigt iakttagande av tillämpliga bestämmelser om konfidentialitet och skydd av personuppgifter i unionslagstiftningen på området.
- c) Bidra till utvecklingen av enhetliga tillsynsstandarder av hög kvalitet, även avseende rapportering, och internationella redovisningsstandarder i enlighet med artikel 1.3.

- d) Utvärdera tillämpningen av de tekniska standarder för tillsyn och genomförande på området som antagits av kommissionen, och av de riktlinjer och rekommendationer som den själv utfärdat och i tillämpliga fall föreslå ändringar.
- e) Upprätta sektorspecifika och sektorövergripande utbildningsprogram, underlätta personalutbyte och uppmuntra myndigheterna att öka utnyttjandet av system för att utstationera personal och andra instrument.

2. Myndigheten får i tillämplig utsträckning utveckla nya praktiska instrument och konvergensskapande medel för att främja gemensam metod och praxis i tillsynen.

Artikel 30

Inbördes utvärdering av behöriga myndigheter

1. Myndigheten ska regelbundet organisera och genomföra inbördes utvärderingar av vissa av eller alla de behöriga myndigheternas verksamheter för att ytterligare förstärka konsekvensen när det gäller resultatet av tillsynen. Den ska i detta syfte utarbeta metoder för att objektivt bedöma och jämföra de myndigheter som utvärderas. Vid inbördes utvärderingar ska befintlig information och redan gjorda utvärderingar som avser den berörda behöriga myndigheten beaktas.

2. Utvärderingen ska särskilt, men inte uteslutande, omfatta följande:

- a) Frågan om hur väl avvägda den behöriga myndighetens resurser och styrformer är med särskild hänsyn till möjligheterna att effektivt tillämpa de tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande som avses i artiklarna 10–15 och de akter som avses i artikel 1.2 och kapaciteten att anpassa sig till marknadsutvecklingen.
- b) Vilken grad av konvergens som uppnåtts i tillämpningen av unionsrätten och i tillsynspraxis, även med avseende på de tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande, riktlinjer och rekommendationer som antagits enligt artiklarna 10–16 och i vilken utsträckning tillsynspraxis uppfyller målen i unionsrätten.
- c) Bästa praxis som utvecklats av vissa behöriga myndigheter och som med fördel kan antas av andra behöriga myndigheter.
- d) Den effektivitet och den grad av konvergens som uppnåtts i genomförandet av de bestämmelser som antagits för att genomföra unionsrätten, även med avseende på administrativa åtgärder och påföljder gentemot ansvariga personer då dessa bestämmelser inte har följts.

3. Myndigheten får med utgångspunkt i inbördes utvärderingar utfärda riktlinjer och rekommendationer i enlighet med artikel 16. I enlighet med artikel 16.3 ska de behöriga myndigheterna eftersträva att följa dessa riktlinjer och rekommendationer. Myndigheten ska ta hänsyn till resultaten av inbördes utvärderingar när den utarbetar förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande i enlighet med artiklarna 10–15.

4. Myndigheten ska offentliggöra den bästa praxis som kan fastställas utifrån dessa inbördes utvärderingar. Dessutom får alla andra resultat av inbördes utvärderingar offentliggöras, förutsatt att den behöriga myndighet som är föremål för en inbördes utvärdering ger sitt samtycke.

Artikel 31

Samordningsfunktion

Myndigheten ska svara för den allmänna samordningen mellan de behöriga myndigheterna, särskilt i situationer då en ogynnsam utveckling kan komma att äventyra finansmarknadernas korrekta funktion och integritet, eller stabiliteten hos det finansiella systemet i unionen.

Myndigheten ska främja samordnade reaktioner från unionen, bland annat genom att

- a) underlätta utbytet av uppgifter mellan de behöriga myndigheterna,
- b) fastställa omfattningen av och, när så är möjligt och lämpligt, kontrollera tillförlitligheten hos de uppgifter som ska göras tillgängliga för alla berörda myndigheter,
- c) genomföra icke-bindande medling efter begäran av de behöriga myndigheterna eller på eget initiativ, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 19,
- d) utan dröjsmål underrätta ESRB om krissituationer som kan komma att uppstå,
- e) vidta alla lämpliga åtgärder i samband med utveckling som kan äventyra finansmarknadernas funktion i syfte att underlätta samordningen av de åtgärder som vidtagits av relevanta behöriga myndigheter, och
- f) centralisera uppgifter som mottagits från behöriga myndigheter i enlighet med artiklarna 21 och 35 till följd av de lagstadgade rapporteringskrav som gäller för institut som bedriver verksamhet i mer än en medlemsstat. Myndigheten ska vidarebefordra dessa uppgifter till de övriga berörda behöriga myndigheterna.

Artikel 32

Bedömning av marknadsutvecklingen

1. Myndigheten ska övervaka och bedöma marknadsutvecklingen inom sitt behörighetsområde och, när så krävs, underrätta Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), ESRB och Europaparlamentet, rådet och kommissionen om relevanta tendenser på nivån mikrotillsyn, potentiella risker och sårbarheter. Myndigheten ska i sin bedömning inkludera en ekonomisk analys av de marknader där finansinstitut är verksamma och en utvärdering av den potentiella marknadsutvecklingens inverkan på sådana institut.

2. Myndigheten ska i samarbete med ESRB ta initiativ till och samordna unionsomfattande utvärderingar av finansinstituts förmåga att stå emot en ogynnsam utveckling på marknaden. I detta syfte ska den utarbeta följande för tillämpning av de behöriga myndigheterna:

- a) Gemensamma metoder för att bedöma effekterna på ett instituts finansiella ställning under olika ekonomiska scenarier.
- b) Ett gemensamt tillvägagångssätt för att sprida resultaten av dessa bedömningar av finansinstituts motståndskraft.
- c) Gemensamma metoder för att utvärdera hur specifika produkter eller distributionsprocesser inverkar på ett instituts finansiella ställning och på insättare, investerare och kundinformation.

3. Myndigheten ska minst en gång per år och oftare om så krävs – utan att det påverkar ESRB:s uppgifter enligt förordning (EU) nr 1092/2010 – till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och ESRB överlämna bedömningar av tendenser, potentiella risker och sårbarheter inom sitt behörighetsområde.

Myndigheten ska i dessa bedömningar även införa en klassificering av de huvudsakliga riskerna och sårbarheterna och, när så krävs, rekommendera förebyggande eller korrigerande åtgärder.

4. Myndigheten ska genom den gemensamma kommittén ha ett nära samarbete med Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), för att se till att utveckling, risker och sårbarheter bevakas tillfredsställande även i ett sektorövergripande perspektiv.

Artikel 33

Internationella förbindelser

1. Myndigheten får, utan att det påverkar medlemsstaternas och unionsinstitutionernas respektive behörighetsområden, utveckla kontakter och ingå administrativa avtal med tillsynsmyndigheter, internationella organisationer och förvaltningar i tredjeländer. Dessa avtal får inte medföra några juridiska förpliktelser för unionen och dess medlemsstater, och de får inte heller hindra medlemsstaterna och deras behöriga myndigheter från att ingå bilaterala eller multilaterala avtal med dessa tredjeländer.

2. Myndigheten ska bistå i förberedelserna för beslut om likvärdighet avseende tillsynsordningar i tredjeländer i enlighet med de akter som avses i artikel 1.2.

3. I den rapport som avses i artikel 43.5 ska myndigheten ange de administrativa arrangemang som man kommit överens om med internationella organisationer eller förvaltningar i tredjeländer samt det stöd som tillhandahållits i samband med utarbetandet av beslut om likvärdighet.

Artikel 34

Övriga uppgifter

1. Myndigheten får, efter begäran av Europaparlamentet, rådet eller kommissionen eller på eget initiativ, avge yttranden till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om alla frågor som har samband med dess behörighetsområde.

2. När det gäller bedömningar av fusioner och förvärv som omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2006/48/EG, såsom ändrat genom direktiv 2007/44/EG, och som enligt det direktivet kräver samråd mellan de behöriga myndigheterna i två eller fler medlemsstater, får myndigheten efter ansökan från några av de berörda behöriga myndigheterna avge och offentliggöra yttranden om en bedömning, utom avseende kriterierna i artikel 19a.1 e i direktiv 2006/48/EG. Yttrandet ska avges utan dröjsmål och under alla förhållanden före slutet av bedömningsperioden enligt direktiv 2006/48/EG, såsom ändrat genom direktiv 2007/44/EG. Artikel 35 ska tillämpas på de områden för vilka myndigheten får avge ett yttrande.

Artikel 35

Insamling av uppgifter

1. På begäran av myndigheten ska medlemsstaternas behöriga myndigheter lämna alla nödvändiga uppgifter så att den kan fullgöra de verksamhetsuppgifter som den tilldelas genom denna förordning, under förutsättning att dessa myndigheter har laglig tillgång till de relevanta uppgifterna, och under förutsättning att begäran om uppgifter är nödvändig med avseende på den aktuella verksamhetsuppgiftens karaktär.

2. Myndigheten får också begära att uppgifter ska lämnas vid återkommande tillfällen och i angivna format. Vid en sådan begäran ska om möjligt gemensamma rapporteringsformat användas.

3. På en vederbörligen motiverad begäran av en behörig myndighet i en medlemsstat får myndigheten tillhandahålla alla uppgifter som behövs för att den behöriga myndigheten ska kunna utföra sina verksamhetsuppgifter i enlighet med de krav på tystnadsplikt som fastställs i sektorspecifik lagstiftning och i artikel 70.

4. Innan myndigheten begär uppgifter enligt denna artikel, och för att undvika dubbla rapporteringskrav, ska myndigheten beakta all befintlig statistik som har tagits fram och distribuerats av Europeiska statistiksystemet och Europeiska centralbankssystemet.

5. Om uppgifterna inte är tillgängliga eller inte görs tillgängliga i tid av medlemsstaternas behöriga myndigheter, får myndigheten rikta en vederbörligen motiverad begäran till andra tillsynsmyndigheter, ministeriet med ansvar för finansfrågor, om det har tillsynsuppgifter till sitt förfogande, den nationella centralbanken eller statistikkontoret i de berörda medlemsstaterna.

6. Om uppgifterna inte är tillgängliga eller inte görs tillgängliga enligt punkt 1 eller 5 i tid, får myndigheten rikta en vederbörligen motiverad begäran direkt till de relevanta finansinstituten. I den motiverade begäran ska förklaras varför uppgifterna beträffande respektive enskilda finansinstitut behövs.

Myndigheten ska informera de relevanta behöriga myndigheterna om begäran i enlighet med denna punkt och punkt 5.

På begäran av myndigheten ska de behöriga myndigheterna bistå den vid insamlingen av uppgifterna.

7. Myndigheten får använda konfidentiella uppgifter som den mottagit enligt denna artikel endast för att utföra verksamhetsuppgifter som den tilldelas genom denna förordning.

Artikel 36

Relationer till ESRB

1. Myndigheten ska nära och regelbundet samarbeta med ESRB.

2. Myndigheten ska regelbundet och i tid tillhandahålla de uppgifter som är nödvändiga för att ESRB ska kunna utföra sina verksamhetsuppgifter. Alla uppgifter som inte finns i sammanfattad eller aggregerad form och som är nödvändiga för att ESRB ska kunna utföra sina verksamhetsuppgifter, ska utan dröjsmål tillhandahållas ESRB efter en motiverad begäran enligt artikel 15 i förordning (EU) nr 1092/2010. Myndigheten ska i samarbete med ESRB förfoga över lämpliga interna förfaranden för överföring av konfidentiella uppgifter, särskilt rörande enskilda finansinstitut.

3. Myndigheten ska i enlighet med punkterna 4 och 5 se till att en korrekt uppföljning görs av ESRB:s varningar och rekommendationer enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1092/2010.

4. När myndigheten tar emot en varning eller rekommendation som ESRB riktar till den, ska myndigheten utan dröjsmål kalla till ett sammanträde i tillsynsstyrelsen och bedöma i vilken utsträckning varningen eller rekommendationen påverkar myndighetens utförande av sina uppgifter.

Den ska, med relevant beslutsförfarande i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom denna förordning, fastställa vilka åtgärder som ska vidtas för att åtgärda de frågor som identifierats i varningarna och rekommendationerna.

Om myndigheten inte vidtar några åtgärder till följd av en rekommendation, ska den överlämna en motivering av detta till ESRB och rådet.

5. När myndigheten tar emot en varning eller rekommendation från ESRB som är riktad till en behörig nationell tillsynsmyndighet, ska den i tillämpliga fall utöva de befogenheter som den tilldelas genom denna förordning för att säkerställa att en uppföljning sker utan dröjsmål.

Om adressaten avser att inte följa ESRB:s rekommendation, ska den underrätta tillsynsstyrelsen om detta och med den diskutera sina skäl för att inte agera.

Den behöriga myndigheten ska vederbörligen beakta tillsynsstyrelsens synpunkter när den underrättar rådet och ESRB i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) nr 1092/2010.

6. Vid utförandet av sina uppgifter enligt denna förordning ska myndigheten i största möjliga utsträckning beakta ESRB:s varningar och rekommendationer.

Artikel 37

Bankintressentgruppen

1. För att underlätta samråd med intressenter på områden av betydelse för myndighetens utförande av sina uppgifter, ska en bankintressentgrupp inrättas. Bankintressentgruppen ska höras om de åtgärder som vidtas i enlighet med artiklarna 10-15 om tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande och, i den mån de inte rör enskilda finansinstitut, artikel 16 om riktlinjer och rekommendationer. Om åtgärder måste vidtas brådskande och samrådet blir omöjligt, ska bankintressentgruppen underrättas så snart som möjligt.

Bankintressentgruppen ska sammanträda minst fyra gånger om året.

2. Bankintressentgruppen ska ha 30 ledamöter med en välavvägd fördelning mellan företrädare för unionens kreditinstitut och värdepappersföretag som bedriver verksamhet i unionen, företrädare för deras anställda samt konsument, användare av banktjänster och företrädare för små och medelstora företag. Minst fem av ledamöterna ska vara oberoende topprankade akademiker. Tio av ledamöterna ska företräda finansinstitut och tre av dessa ska företräda kooperativa banker och sparbanker.

3. Ledamöterna i bankintressentgruppen ska utses av tillsynsstyrelsen på förslag av relevanta intressenter. I sitt beslut ska tillsynsstyrelsen i största möjliga utsträckning se till att en lämplig geografisk och könsmässig avvägning görs mellan företrädare för intressenter i hela unionen.

4. Myndigheten ska, om inte annat följer av den tystnadsplikt som anges artikel 70, tillhandahålla alla nödvändiga uppgifter och se till att bankintressentgruppen ges tillfredsställande sekretariatsstöd. Ledamöter, utom branschföreträdare, av den bankintressentgrupp som företräder ideella organisationer ska erhålla tillfredsställande ekonomisk ersättning. Bankintressentgruppen får inrätta arbetsgrupper i tekniska frågor. Ledamöterna i bankintressentgruppen ska förordnas på två och ett halvt år, varefter ett nytt urvalsförfarande ska genomföras.

Ledamöterna i bankintressentgruppen får delta under två på varandra följande perioder.

5. Bankintressentgruppen får avge yttranden och lämna råd till myndigheten i alla frågor som har samband med myndighetens uppgifter, med särskild fokus på de uppgifter som anges i artiklarna 10-16, 29, 30 och 32.

6. Bankintressentgruppen ska själv anta sin arbetsordning med två tredjedels majoritet bland sina ledamöter.

7. Myndigheten ska offentliggöra bankintressentgruppens yttranden och råd och resultaten av samråden med den.

Artikel 38

Skyddsåtgärder

1. Myndigheten ska se till att inga beslut som antas enligt artikel 18 eller 19 på något sätt inkräktar på medlemsstaternas finanspolitiska ansvarsområden.

2. Om en medlemsstat anser att ett beslut som fattats enligt artikel 19.3 inkräktar på dess finanspolitiska ansvarsområden, får den, inom två veckor efter det att myndighetens beslut delgetts dess behöriga myndighet, till myndigheten och kommissionen anmäla att den behöriga myndigheten inte kommer att genomföra beslutet.

I sin anmälan ska medlemsstaten tydligt och specifikt förklara varför och hur beslutet inkräktar på dess finanspolitiska ansvarsområden.

Vid en sådan anmälan ska myndighetens beslut vara vilande.

Myndigheten ska inom en månad från medlemsstatens anmälan underrätta denna om huruvida den vidhåller, ändrar eller återkallar sitt beslut. Om beslutet vidhålls eller ändras ska myndigheten förklara att finanspolitiska ansvarsområden inte påverkas.

Om myndigheten vidhåller sitt beslut ska rådet vid ett av sina möten senast två månader efter det att myndigheten har informerat medlemsstaten i enlighet med det fjärde stycket med majoritet av de avgivna rösterna besluta om huruvida myndighetens beslut ska vidhållas.

Om rådet, efter att ha övervägt frågan, inte beslutar att vidhålla myndighetens beslut i enlighet med det femte stycket ska myndighetens beslut upphöra att gälla.

3. Om en medlemsstat anser att ett beslut som fattats enligt artikel 18.3 inkräktar på dess finanspolitiska ansvarsområden, får den, inom tre arbetsdagar efter det att myndighetens beslut delgetts dess behöriga myndighet, till myndigheten, kommissionen och rådet anmäla att den behöriga myndigheten inte kommer att genomföra beslutet.

I sin anmälan ska medlemsstaten tydligt och specifikt förklara varför och hur beslutet inkräktar på dess finanspolitiska ansvarsområden.

Vid en sådan anmälan ska myndighetens beslut vara vilande.

Rådet ska inom tio arbetsdagar sammankalla ett möte och med enkel majoritet bland medlemmarna besluta om huruvida myndighetens beslut ska återkallas.

Om rådet, efter att ha övervägt frågan, inte beslutar att återkalla myndighetens beslut i enlighet med det fjärde stycket ska myndighetens beslut upphöra att vara vilande.

4. Om rådet i enlighet med punkt 3 har fattat ett beslut att inte återkalla ett beslut av myndigheten som avser artikel 18.3 och den berörda medlemsstaten fortfarande anser att myndighetens beslut inkräktar på dess finanspolitiska ansvarsområden, får den medlemsstaten anmäla detta till kommissionen och myndigheten och begära att rådet ska behandla ärendet på nytt. Den berörda medlemsstaten ska tydligt ange skälen till att den finner rådets beslut oriktigt.

Inom fyra veckor efter den anmälan som avses i första stycket ska rådet bekräfta sitt ursprungliga beslut eller fatta ett nytt beslut i enlighet med punkt 3.

Fyraveckorsperioden får förlängas med ytterligare fyra veckor av rådet om de särskilda omständigheterna i fallet kräver detta.

5. Allt eventuellt missbruk av denna artikel, särskilt med avseende på ett beslut av myndigheten som inte har någon avsevärd eller väsentlig finanspolitisk inverkan, ska vara förbjudet såsom varande oförenligt med den inre marknaden.

Artikel 39

Beslutsförfaranden

1. Innan myndigheten fattar beslut enligt denna förordning ska den underrätta alla namngivna adressater om sin avsikt att anta beslutet och, med all hänsyn till hur brådskande och komplex frågan är samt vilka konsekvenser den kan få, ange en tidsfrist inom vilken adressaten kan lämna synpunkter i ärendet. Detta gäller på motsvarande sätt för de rekommendationer som avses i artikel 17.3.

2. Myndighetens beslut ska innehålla beslutets grunder.

3. Adressaterna för myndighetens beslut ska underrättas om vilka rättsmedel som står till deras förfogande enligt denna förordning.

4. Myndigheten ska med lämpliga tidsintervall ompröva beslut som den fattat enligt artikel 18.3 eller 18.4.

5. Beslut som myndigheten fattar enligt artikel 17, 18 eller 19 ska offentliggöras, och offentliggörandet ska innehålla identitetsuppgifter för den behöriga myndighet eller det finansinstitut som berörs och det huvudsakliga innehållet i beslutet om inte sådant offentliggörande står i strid med finansinstituts rättmätiga intresse av att skydda sina affärshemligheter eller allvarligt äventyrar finansmarknadernas korrekta funktion och integritet eller stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i unionen.

KAPITEL III
ORGANISATION

AVSNITT 1
Tillsynsstyrelsen

Artikel 40
Sammansättning

1. Tillsynsstyrelsen ska bestå av följande:
 - a) En ordförande (utan rösträtt).
 - b) Varje medlemsstats chef för den nationella offentliga myndighet som är behörig att utöva tillsyn över kreditinstitut, som ska delta personligen åtminstone två gånger om året.
 - c) En företrädare (utan rösträtt) för kommissionen.
 - d) En företrädare (utan rösträtt) för Europeiska centralbanken.
 - e) En företrädare (utan rösträtt) för ESRB.
 - f) En företrädare (utan rösträtt) för var och en av de båda andra europeiska tillsynsmyndigheterna.
2. Tillsynsstyrelsen ska regelbundet och minst två gånger om året hålla möten med bankintressentgruppen.
3. Varje behörig myndighet ska ansvara för att från sin myndighet utse en suppleant på hög nivå, som kan ersätta den ledamot i tillsynsstyrelsen som avses i punkt 1 b, om denna person är förhindrad att delta.
4. Om den myndighet som avses i punkt 1 b inte är en centralbank, får den ledamot i tillsynsstyrelsen som avses i den punkten besluta att ta med sig en företrädare (utan rösträtt) för respektive medlemsstats centralbank.
5. I de medlemsstater där det finns mer än en myndighet med ansvar för tillsyn i enlighet med denna förordning, ska dessa myndigheter enas om en gemensam företrädare. När en punkt som ska diskuteras i tillsynsstyrelsen inte omfattas av behörigheten för den nationella myndighet som företräds av den ledamot som avses i punkt 1 b, får den ledamoten icke desto mindre ta med sig en företrädare (utan rösträtt) från den relevanta nationella myndigheten.
6. Ledamöter i tillsynsstyrelsen som avses i punkt 1 b ska när frågor inom tillämpningsområdet för direktiv 94/19/EG behandlas, om så krävs, åtföljas av företrädare (utan rösträtt) för de relevanta organ i varje medlemsstat som förvaltar system för garanti av insättningar.
7. Tillsynsstyrelsen får besluta att inbjuda observatörer.

Verkställande direktören får delta (utan rösträtt) i tillsynsstyrelsens sammanträden.

Artikel 41

Interna kommittéer och paneler

1. Tillsynsstyrelsen får inrätta interna kommittéer eller paneler för specifika uppgifter som den tilldelas och besluta om att vissa klart definierade uppgifter och beslut ska delegeras till interna kommittéer eller paneler, till förvaltningsstyrelsen eller till ordföranden.
2. Vid tillämpningen av artikel 19 ska tillsynsstyrelsen sammankalla en oberoende panel som ska underlätta en opartisk tvistlösning och ska bestå av dess ordförande och två av dess ledamöter, som inte får vara företrädare för de behöriga myndigheter som är tvistande parter, och som varken har något intresse i konflikten eller direkt anknytning till de berörda behöriga myndigheterna.
3. Med förbehåll för artikel 19.2 ska panelen föreslå ett beslut för slutligt antagande av tillsynsstyrelsen i enlighet med förfarandet i artikel 44.1 tredje stycket.
4. Tillsynsstyrelsen ska anta en arbetsordning för den panel som avses i punkt 2.

Artikel 42

Oberoende

När ordföranden och de röstberättigade ledamöterna i tillsynsstyrelsen utför uppgifter enligt denna förordning ska de handla oberoende och objektivt uteslutande i hela unionens intresse och varken efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner eller organ, någon regering i en medlemsstat eller något annat offentligt eller privat organ.

Varken medlemsstaterna, unionens institutioner eller organ eller andra offentliga och privata organ får försöka påverka hur tillsynsstyrelsens ledamöter utför sina uppgifter.

Artikel 43

Uppgifter

1. Tillsynsstyrelsen ska ge myndigheten vägledning i dess arbete och ansvara för att fatta sådana beslut som avses i kapitel II.
2. Tillsynsstyrelsen ska anta sådana yttranden, rekommendationer och beslut och utfärda sådana råd som avses i kapitel II.
3. Tillsynsstyrelsen ska utse sin ordförande.
4. Tillsynsstyrelsen ska före den 30 september varje år på förslag av förvaltningsstyrelsen anta myndighetens arbetsprogram för det kommande året och överlämna det för kännedom till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

Detta arbetsprogram ska antas utan att det årliga budgetförslaget åsidosätts och därefter offentliggöras.

5. Tillsynsstyrelsen ska på grundval av ett förslag från förvaltningsstyrelsen anta en årsrapport om myndighetens verksamhet, inbegripet om utförandet av ordförandens uppgifter, som bygger på det utkast till årsrapport som avses i artikel 53.7 och senast den 15 juni varje år överlämna denna rapport till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, revisionsrätten och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Rapporten ska offentliggöras.

6. Tillsynsstyrelsen ska anta myndighetens fleråriga arbetsprogram och överlämna det för kännedom till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

Det fleråriga arbetsprogrammet ska antas utan att det årliga budgetförslaget åsidosätts och därefter offentliggöras.

7. Tillsynsstyrelsen ska anta budgeten i enlighet med artikel 63.

8. Tillsynsstyrelsen ska ha befogenhet att vidta disciplinära åtgärder mot ordföranden och verkställande direktören och kunna återkalla deras uppdrag i enlighet med artikel 48.5 respektive artikel 51.5.

Artikel 44

Beslutsfattande

1. Tillsynsstyrelsens beslut ska fattas med enkel majoritet bland dess ledamöter. Varje ledamot ska ha en röst.

När det gäller de rättsakter som anges i artiklarna 10-16 samt åtgärder och beslut som antas i enlighet med artikel 9.5 tredje stycket och kapitel VI, och genom undantag från första stycket i den här punkten, ska tillsynsstyrelsen fatta beslut på grundval av kvalificerad majoritet bland dess ledamöter, i enlighet med artikel 16.4 i fördraget om Europeiska unionen och i artikel 3 i protokollet (nr 36) om övergångsbestämmelser.

När det gäller beslut i enlighet med artikel 19.3, för beslut som fattas av den samordnande tillsynsmyndigheten, ska det beslut som föreslås av panelen betraktas som antaget om det godkänns med enkel majoritet, förutsatt att det inte avvisas av ledamöter som representerar en blockerande minoritet av rösterna enligt definitionen i artikel 16.4 i fördraget om Europeiska unionen och i artikel 3 i protokollet (nr 36) om övergångsbestämmelser.

När det gäller alla övriga beslut i enlighet med artikel 19.3 ska det beslut som föreslås av panelen antas med enkel majoritet bland ledamöterna i tillsynsstyrelsen. Varje ledamot ska ha en röst.

2. Sammanträdena i tillsynsstyrelsen ska sammankallas av ordföranden på eget initiativ eller efter begäran av en tredjedel av dess ledamöter och ledas av ordföranden.

3. Tillsynsstyrelsen ska själv anta och offentliggöra sin arbetsordning.

4. I arbetsordningen ska närmare bestämmelser för omröstningar anges, särskilt i tillämpliga fall beträffande beslutförhet. Ledamöter utan rösträtt och observatörer, med undantag av ordföranden och verkställande direktören, ska inte delta i diskussioner i tillsynsstyrelsen som avser enskilda finansinstitut, såvida inte annat föreskrivs i artikel 75.3 eller de akter som avses i artikel 1.2.

AVSNITT 2

Förvaltningsstyrelsen

Artikel 45

Sammansättning

1. Förvaltningsstyrelsen ska bestå av ordföranden och sex andra ledamöter av tillsynsstyrelsen som valts av och bland tillsynsstyrelsens röstberättigade ledamöter.

Med undantag för ordföranden ska varje ledamot av förvaltningsstyrelsen ha en suppleant som kan ersätta honom om han är förhindrad att delta.

De valda ledamöterna ska förordnas på två och ett halvt år. Förordnandet kan förlängas en gång. Sammansättningen av förvaltningsstyrelsen ska vara väl avvägd och proportionerlig samt avspegla unionen som helhet. Mandaten ska vara överlappande och ett lämpligt system för rotation ska tillämpas.

2. Förvaltningsstyrelsen ska fatta beslut med majoritet bland de närvarande ledamöterna. Varje ledamot ska ha en röst.

Verkställande direktören och en företrädare för kommissionen ska delta utan rösträtt i förvaltningsstyrelsens sammanträden.

Kommissionens företrädare ska ha rätt att rösta om de frågor som avses i artikel 63.

Förvaltningsstyrelsen ska själv anta och offentliggöra sin arbetsordning.

3. Sammanträdena i förvaltningsstyrelsen ska sammankallas av ordföranden på dennes initiativ eller efter begäran av minst en tredjedel av dess ledamöter och ska ledas av ordföranden.

Förvaltningsstyrelsen ska sammanträda före varje sammanträde i tillsynsstyrelsen, och så ofta som förvaltningsstyrelsen anser det nödvändigt. Förvaltningsstyrelsen ska sammanträda minst fem gånger per år.

4. Ledamöterna i förvaltningsstyrelsen får enligt bestämmelserna i arbetsordningen låta sig biträdas av rådgivare eller experter. De ledamöter som inte har rösträtt, med undantag för den verkställande direktören, får inte delta i några diskussioner inom förvaltningsstyrelsen som rör enskilda finansinstitut.

Artikel 46**Oberoende**

Ledamöterna i förvaltningsstyrelsen ska handla oberoende och objektivt uteslutande i hela unionens intresse och varken efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner eller organ, regeringen i någon medlemsstat eller något annat offentligt eller privat organ.

Varken medlemsstaterna, unionens institutioner eller organ eller andra offentliga eller privata organ får försöka påverka förvaltningsstyrelsens ledamöter när dessa utför sina uppgifter.

Artikel 47**Förvaltningsstyrelsens uppgifter**

1. Förvaltningsstyrelsen ska se till att myndigheten utför sitt uppdrag och de uppgifter den tilldelas i enlighet med denna förordning.
2. Förvaltningsstyrelsen ska föreslå tillsynsstyrelsen ett årligt och ett flerårigt arbetsprogram.
3. Förvaltningsstyrelsen ska utöva sina budgetbefogenheter i enlighet med artiklarna 63 och 64.
4. Förvaltningsstyrelsen ska anta myndighetens plan för personalpolitiken och, i enlighet med artikel 68.2, nödvändiga genomförandebestämmelser för tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna (nedan kallade *tjänsteföreskrifterna*).
5. Förvaltningsstyrelsen ska anta särskilda bestämmelser om tillgång till myndighetens handlingar i enlighet med artikel 72.
6. Förvaltningsstyrelsen ska föreslå en årsrapport om myndighetens verksamhet, inbegripet om ordförandens uppgifter, på grundval av det utkast till årsrapport som avses i artikel 53.7 för tillsynsstyrelsen för godkännande.
7. Förvaltningsstyrelsen ska själv anta och offentliggöra sin arbetsordning.
8. Förvaltningsstyrelsen ska utse och återkalla överklagandenämndens ledamöter i enlighet med artikel 58.3 och 58.5.

AVSNITT 3**Ordförande****Artikel 48****Utnämning och uppgifter**

1. Myndigheten ska företrädas av en ordförande, som ska vara en oberoende yrkesverksam på heltid.

Ordföranden ska ansvara för att förbereda arbetet i tillsynsstyrelsen och leda sammanträdena i tillsynsstyrelsen och förvaltningsstyrelsen.

2. Ordföranden ska efter ett öppet urvalsförfarande utses av tillsynsstyrelsen utifrån sina meriter, färdigheter, kunskaper om finansinstitut och finansmarknader och sin erfarenhet med relevans för finansiell tillsyn och reglering.

Innan ordföranden tillträder sitt ämbete och senast en månad efter det att tillsynsstyrelsen gjort sitt val får Europaparlamentet efter att ha hört den av tillsynsstyrelsen utvalda kandidaten, invända mot att denne utses.

Tillsynsstyrelsen ska också bland sina ledamöter utse en suppleant som ska utföra ordförandens uppgifter i dennes frånvaro. Denne suppleant får inte utses bland ledamöterna i förvaltningsstyrelsen.

3. Ordförandens mandatperiod ska vara fem år och får förnyas en gång.

4. Under nio månader före utgången av ordförandens femåriga mandatperiod ska tillsynsstyrelsen utvärdera

- a) resultaten under den första mandatperioden och hur dessa uppnåtts, och
- b) myndighetens uppgifter och behov under de närmaste åren.

Tillsynsstyrelsen får med beaktande av utvärderingen förnya ordförandens mandat en gång under förutsättning att Europaparlamentet tillstyrker detta.

5. Ordföranden får endast avlägsnas från sitt uppdrag av Europaparlamentet efter beslut av tillsynsstyrelsen.

Ordföranden får inte hindra tillsynsstyrelsen från att diskutera frågor som rör honom, särskilt behovet av att skilja honom från hans uppdrag, och får inte delta i överväganden om sådana frågor.

Artikel 49**Oberoende**

Utan att det påverkar tillsynsstyrelsens funktion i fråga om ordförandens uppgifter, ska ordföranden varken efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner eller organ, regeringen i någon medlemsstat eller något annat offentligt eller privat organ.

Varken medlemsstaterna, unionens institutioner eller organ eller andra offentliga eller privata organ får försöka påverka ordföranden när han utför sina uppgifter.

I enlighet med de tjänsteföreskrifter som avses i artikel 68 är ordföranden, även efter att ha lämnat tjänsten skyldig att uppträda med heder och omdöme när det gäller att acceptera vissa uppgifter eller motta vissa förmåner.

Artikel 50

Rapportering

1. Europaparlamentet och rådet får, med full respekt för ordförandens oberoende, uppmana ordföranden eller dennes suppleant att göra ett uttalande. Ordföranden ska, på begäran, göra ett uttalande inför Europaparlamentet och besvara alla eventuella frågor från dess ledamöter.

2. Ordföranden ska, på begäran och minst 15 dagar före det uttalande som avses i punkt 1, skriftligen rapportera om myndighetens huvudsakliga verksamhet till Europaparlamentet.

3. Förutom de uppgifter som avses i artiklarna 11–18, 20 och 33, ska rapporten även innehålla alla de uppgifter som Europaparlamentet begär på ad hoc-basis.

AVSNITT 4

Verkställande direktör

Artikel 51

Utnämning

1. Myndighetens förvaltning ska ombesörjas av en verkställande direktör, som ska vara en oberoende yrkesverksam på heltid.

2. Verkställande direktören ska, efter ett öppet urvalsförfarande och efter att Europaparlamentet har tillstyrkt beslutet, utses av tillsynsstyrelsen utifrån sina meriter, färdigheter, kunskaper om finansinstitut och finansmarknader och sina erfarenheter med relevans för finansiell tillsyn och reglering och av arbetsledning.

3. Verkställande direktörens mandatperiod ska vara fem år och får förnyas en gång.

4. Under nio månader före utgången av verkställande direktörens mandatperiod ska tillsynsstyrelsen särskilt utvärdera

a) resultaten under den första mandatperioden och hur dessa uppnåtts, och

b) myndighetens uppgifter och behov under de närmaste åren.

Tillsynsstyrelsen får med beaktande av den utvärdering som avses i första stycket förnya verkställande direktörens mandat en gång.

5. Verkställande direktören får endast avlägsnas från sitt uppdrag genom beslut av tillsynsstyrelsen.

Artikel 52

Oberoende

Utan att det påverkar förvaltningsstyrelsens och tillsynsstyrelsens respektive funktioner i fråga om verkställande direktörens uppgifter, ska denne varken efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner eller organ, regeringen i någon medlemsstat eller något annat offentligt eller privat organ.

Varken medlemsstaterna, unionens institutioner eller organ eller andra offentliga eller privata organ får försöka påverka den verkställande direktören när denne utför sina uppgifter.

I enlighet med de tjänsteföreskrifter som avses i artikel 68 är den verkställande direktören även efter att ha lämnat tjänsten skyldig att uppträda med heder och omdöme när det gäller att acceptera vissa uppgifter eller motta vissa förmåner.

Artikel 53

Verkställande direktörens uppgifter

1. Verkställande direktören ska ansvara för förvaltningen av myndigheten och förbereda arbetet i förvaltningsstyrelsen.

2. Verkställande direktören ska ha ansvaret för att genomföra myndighetens årliga arbetsprogram under tillsynsstyrelsens vägledning och förvaltningsstyrelsens kontroll.

3. Verkställande direktören ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att myndigheten fungerar i enlighet med denna förordning, vilket i synnerhet omfattar antagande av interna administrativa instruktioner och offentliggörande av meddelanden.

4. Verkställande direktören ska utarbeta ett flerårigt arbetsprogram i enlighet med artikel 47.2.

5. Senast den 30 juni varje år ska verkställande direktören föreslå förvaltningsstyrelsen ett arbetsprogram för det följande året, i enlighet med artikel 47.2.

6. Verkställande direktören ska utarbeta ett preliminärt förslag till budget för myndigheten enligt artikel 63 och genomföra myndighetens budget i enlighet med artikel 64.

7. Verkställande direktören ska varje år utarbeta ett utkast till rapport med ett avsnitt om myndighetens reglerings- och tillsynsverksamheter och ett avsnitt om ekonomiska och administrativa frågor.

8. Verkställande direktören ska, när det gäller myndighetens personal, utöva de befogenheter som anges i artikel 68 och behandla personalfrågor.

KAPITEL IV

**GEMENSAMMA ORGAN FÖR DE EUROPEISKA
TILLSYNSMYNDIGHETERNA**

AVSNITT 1

***Den gemensamma kommittén för de europeiska
tillsynsmyndigheterna***

Artikel 54

Inrättande

1. Den gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna inrättas härmed.
2. Den gemensamma kommittén ska fungera som ett forum där myndigheten ska samarbeta nära och regelbundet och ska säkerställa sektorövergripande konvergens med Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), i synnerhet i fråga om
 - finansiella konglomerat,
 - bokföring och revision,
 - mikroanalyser av sektorövergripande utveckling, risker och sårbarhet när det gäller finansiell stabilitet,
 - investeringsprodukter som riktar sig till enskilda investerare,
 - åtgärder för att bekämpa penningtvätt, och
 - utbyte av uppgifter med ESRB, samt utveckling av förbindelserna mellan ESRB och de europeiska tillsynsmyndigheterna.
3. Den gemensamma kommittén ska ha särskild personal som tillhandahålls av de europeiska tillsynsmyndigheterna och som ska fungera som ett sekretariat. Myndigheten ska tillhandahålla tillfredsställande resurser för administrations-, infrastruktur- och driftskostnader.
4. Om ett finansinstitut bedriver sektorövergripande verksamhet ska den gemensamma kommittén lösa tvister i enlighet med artikel 56.

Artikel 55

Sammansättning

1. Den gemensamma kommittén ska bestå av ordförandena för de europeiska tillsynsmyndigheterna samt, i tillämpliga fall, ordföranden i en underkommitté som inrättats enligt artikel 57.
2. Verkställande direktören, en företrädare för kommissionen och ESRB ska inbjudas som observatörer till sammanträdena för den gemensamma kommittén och i de underkommittéer som avses i artikel 57.
3. Ordföranden i den gemensamma kommittén ska utses för ett år i taget enligt ett rullande schema bland ordförandena i de europeiska tillsynsmyndigheterna. Ordföranden i den gemensamma kommittén ska vara vice ordförande i ESRB.

4. Den gemensamma kommittén ska själv anta och offentliggöra sin arbetsordning. I denna kan ytterligare deltagare i kommitténs sammanträden komma att anges.

Den gemensamma kommittén ska sammanträda minst varannan månad.

Artikel 56

Gemensamma ståndpunkter och handlingar

Inom ramen för sina uppgifter enligt kapitel II, och särskilt i fråga om genomförandet av direktiv 2002/87/EG, ska myndigheten i tillämpliga fall nå fram till gemensamma ståndpunkter tillsammans med Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), beroende på vad som är tillämpligt.

Handlingar enligt artiklarna 10-15, 17, 18 eller 19 i denna förordning avseende tillämpningen av direktiv 2002/87/EG och av andra unionsakter som avses i artikel 1.2, som också ligger inom behörighetsområdet för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) eller Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), ska antas parallellt av myndigheten och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), beroende på vad som är tillämpligt.

Artikel 57

Underkommittéer

1. För tillämpningen av artikel 56 ska en underkommitté för finansiella konglomerat inrättas inom den gemensamma kommittén.
2. Underkommittén ska bestå av de personer som avses i artikel 55.1 och en företrädare på hög nivå för den tjänstgörande personalen på den relevanta behöriga myndigheten i varje medlemsstat.
3. Underkommittén ska utse en ordförande bland sina ledamöter som också ska vara ledamot i den gemensamma kommittén.
4. Den gemensamma kommittén får inrätta ytterligare underkommittéer.

AVSNITT 2

Överklagandenämnd

Artikel 58

Sammansättning och verksamhet

1. Överklagandenämnden ska vara ett gemensamt organ för de europeiska tillsynsmyndigheterna.

2. Överklagandenämnden ska bestå av sex ledamöter och sex suppleanter, vilka ska vara välrenommerade personer med styrka i vitsord avseende relevanta kunskaper och professionella erfarenheter, inbegripet erfarenhet av tillsynsarbete, på tillräckligt hög nivå inom bankverksamhet, försäkring, tjänstepensioner, vårdpappersmarknader eller andra finansiella tjänster, med uteslutande av personer som är anställda vid behöriga myndigheter eller andra nationella institutioner eller unionsinstitutioner som deltar i myndighetens verksamhet. Överklagandenämnden ska besitta tillräcklig juridisk sakkunskap för att kunna tillhandahålla juridisk rådgivning avseende lagligheten när det gäller myndighetens utövande av sina befogenheter.

Överklagandenämnden ska utse sin ordförande.

3. Två ledamöter och två suppleanter i överklagandenämnden ska utses av myndighetens förvaltningsstyrelse från en förslagslista från kommissionen, efter en offentlig inbjudan till intresseanmälan som offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, och efter samråd med tillsynsstyrelsen.

Övriga ledamöter ska utses i enlighet med förordning (EU) nr 1094/2010 och förordning (EU) nr 1095/2010.

4. Mandatperioden för överklagandenämndens ledamöter ska vara fem år. Den får förnyas en gång.

5. Ledamöter i överklagandenämnden, som utsetts av myndighetens förvaltningsstyrelse, får inte avsättas under sin mandatperiod så länge de inte har befunnits skyldiga till något allvarligt fel, och förvaltningsstyrelsen fattar beslut om avsättande efter samråd med tillsynsstyrelsen.

6. Överklagandenämndens beslut ska fattas med en majoritet på minst fyra av dess sex ledamöter. När det överklagade beslutet faller inom tillämpningsområdet för denna förordning, ska den beslutande majoriteten åtminstone inbegripa en av de två ledamöter av överklagandenämnden som har utsetts av myndigheten.

7. Överklagandenämnden ska sammankallas av ordföranden vid behov.

8. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska se till att överklagandenämnden får tillfredsställande driftstöd och sekretariats-tjänster via den gemensamma kommittén.

Artikel 59

Oberoende och opartiskhet

1. Överklagandenämndens ledamöter ska vara oberoende när de fattar sina beslut. De får inte vara bundna av några instruktioner. De får inte utföra några andra uppgifter inom myndigheten, dess förvaltningsstyrelse eller dess tillsynsstyrelse.

2. Överklagandenämndens ledamöter får inte delta i några överklagandeförfaranden som på något sätt berör deras personliga intressen, och inte heller om de tidigare företrätt någon av parterna i förfarandena eller deltagit i det beslut som överklagas.

3. Om en ledamot i överklagandenämnden, av något av skälen i punkt 1 eller 2 eller av något annat skäl, anser att en annan ledamot inte bör delta i ett överklagandeförfarande, ska ledamoten underrätta överklagandenämnden om detta.

4. En part i ett överklagandeförfarande får invända mot att en ledamot i överklagandenämnden deltar i förfarandet, om parten anser att något av skälen i punkterna 1 och 2 föreligger eller misstänker att ledamoten är partisk.

En invändning får inte baseras på ledamotens nationalitet, ej heller tas upp till prövning om parten i överklagandeförfarandet, trots att denne var medveten om ett skäl till invändning, har vidtagit andra åtgärder i förfarandet än att invända mot överklagandenämndens sammansättning.

5. Överklagandenämnden ska besluta om vilka åtgärder som ska vidtas i de fall som anges i punkterna 1 och 2 utan att den berörda ledamoten deltar.

Vid beslutet ska den berörda ledamoten i överklagandenämnden ersättas av sin suppleant. Om suppleanten befinner sig i en liknande situation ska myndighetens ordförande utse en ersättare bland de tillgängliga suppleanterna.

6. Ledamöterna i överklagandenämnden ska förbinda sig att handla oberoende och i allmänhetens intresse.

De ska i detta syfte avge en åtagandeförklaring och en intresseförklaring, där de anger antingen att det inte föreligger några intressen som skulle kunna inverka negativt på deras oberoende, eller att det inte föreligger direkta eller indirekta intressen som skulle kunna inverka negativt på deras oberoende.

Dessa förklaringar ska offentliggöras skriftligen varje år.

KAPITEL V

RÄTTSMEDEL

Artikel 60

Överklaganden

1. Varje fysisk eller juridisk person, inbegripet behöriga myndigheter, får överklaga varje beslut av myndigheten som fattats enligt artikel 17, 18 eller 19 och varje annat beslut som myndigheten fattat i enlighet med någon av de unionsakter som avses i artikel 1.2, om beslutet är riktat till den personen eller om det, trots att det är riktat till en annan person, direkt berör den överklagande personligen.

2. Överklagandet ska innehålla en motivering och skriftligen sändas till myndigheten inom två månader efter det att beslutet har meddelats den berörda personen eller, om beslutet inte har meddelats på detta sätt, inom två månader efter det att myndigheten offentliggjort beslutet.

Överklagandenämnden ska fatta beslut om överklagandet inom två månader efter att det ingivits.

3. Ett överklagande som ges in enligt punkt 1 ska inte medföra att beslutet blir vilande.

Överklagandenämnden får dock, om den anser att omständigheterna så kräver, tillfälligt upphäva tillämpningen av det överklagade beslutet.

4. Om överklagandet kan tas upp till prövning, ska överklagandenämnden pröva om det är välgrundat. Den ska anmoda parterna i överklagandeförfarandet att inom viss tid inkomma med synpunkter på meddelanden från nämnden eller på inlagor från andra parter i överklagandeförfarandet. Parterna i överklagandeförfarandet ska ha rätt att göra muntliga framställningar.

5. Överklagandenämnden får bekräfta det beslut som myndighetens behöriga organ har fattat eller hänskjuta ärendet till myndighetens behöriga organ. Detta organ ska vara bundet av överklagandenämndens beslut och ska anta ett ändrat beslut i ärendet.

6. Överklagandenämnden ska själv anta och offentliggöra sin arbetsordning.

7. Överklagandenämndens beslut ska innehålla en motivering och offentliggöras av myndigheten.

Artikel 61

Talan inför Europeiska unionens domstol

1. Talan får väckas vid Europeiska unionens domstol i enlighet med artikel 263 i EUF-fördraget mot beslut som fattats av överklagandenämnden eller, i de fall det inte finns någon möjlighet att överklaga till överklagandenämnden, av myndigheten.

2. Medlemsstaterna och unionens institutioner, samt alla fysiska eller juridiska personer, får väcka talan vid Europeiska unionens domstol mot myndighetens beslut, i enlighet med artikel 263 i EUF-fördraget.

3. Om myndigheten är skyldig att vidta åtgärder men underlåter att fatta beslut, får passivitetstalan väckas vid Europeiska unionens domstol i enlighet med artikel 265 i EUF-fördraget.

4. Myndigheten ska vara skyldig att vidta nödvändiga åtgärder för att rätta sig efter domen i Europeiska unionens domstol.

KAPITEL VI

FINANSIELLA BESTÄMMELSER

Artikel 62

Myndighetens budget

1. Intäkter till myndigheten, som är ett europeiskt organ i enlighet med artikel 185 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ⁽¹⁾ (nedan kallad *budgetförordningen*), ska särskilt omfatta alla kombinationer av följande:

- a) Obligatoriska bidrag från de nationella offentliga myndigheter som är behöriga att utöva tillsyn över finansinstitut, som ska ges enligt en formel baserad på den viktning av röster som anges i artikel 3.3 i protokollet (nr 36) om övergångsbestämmelser. I enlighet med denna artikel ska artikel 3.3 i protokollet (nr 36) om övergångsbestämmelser fortsätta att tillämpas även efter den tidsfrist, den 31 oktober 2014, som fastställs där.
- b) Ett bidrag från unionen, vilket tas upp i Europeiska unionens allmänna budget (kommissionens avsnitt).
- c) Eventuella avgifter som betalas till myndigheten i de fall som anges i unionsrättens relevanta instrument.

2. Myndighetens utgifter ska minst avse personal-, administrations-, infrastruktur-, vidareutbildnings- och driftskostnader.

3. Inkomster och utgifter ska vara i balans.

4. Skattningar av myndighetens totala inkomster och utgifter ska göras för varje budgetår, som ska vara kalenderår, och redovisas i myndighetens budget.

Artikel 63

Upprättande av budgeten

1. Senast den 15 februari varje år ska verkställande direktören utarbeta ett förslag till skattning av myndighetens inkomster och utgifter för följande budgetår och överlämna det till förvaltningsstyrelsen och tillsynsstyrelsen tillsammans med tjänsteförteckningen. Tillsynsstyrelsen ska varje år, med stöd av det förslag till skattning som utarbetats av verkställande direktören, och godkänts av förvaltningsstyrelsen, genomföra en skattning av myndighetens inkomster och utgifter för nästkommande budgetår. Senast den 31 mars ska tillsynsstyrelsen överlämna denna skattning tillsammans med ett förslag till tjänsteförteckning till kommissionen. Innan skattningen antas ska verkställande direktörens förslag godkännas av förvaltningsstyrelsen.

⁽¹⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

2. Kommissionen ska överlämna skattningarna till Europaparlamentet och rådet (nedan tillsammans kallade *budgetmyndigheten*) tillsammans med förslaget till Europeiska unionens budget.

3. Med utgångspunkt i denna skattning ska kommissionen i förslaget till Europeiska unionens budget ta upp de preliminära anslag som den anser nödvändiga mot bakgrund av tjänsteförteckningen och de bidrag som ska belasta Europeiska unionens allmänna budget i enlighet med artiklarna 313 och 314 i EUF-fördraget.

4. Budgetmyndigheten ska anta myndighetens tjänsteförteckning. Budgetmyndigheten ska bevilja de anslag som utgör bidrag till myndigheten.

5. Tillsynsstyrelsen ska anta myndighetens budget. Budgeten ska bli slutgiltig först när Europeiska unionens allmänna budget slutgiltigt har antagits. Vid behov ska den anpassas i enlighet med det slutgiltiga antagandet.

6. Förvaltningsstyrelsen ska omedelbart underrätta budgetmyndigheten om den avser att genomföra projekt som kan ha betydande ekonomiska konsekvenser för finansieringen av budgeten, särskilt projekt som rör fast egendom, t.ex. hyra eller förvärv av fastigheter. Den ska underrätta kommissionen om sådana planer. Om någon av budgetmyndighetens båda parter avser att avge ett yttrande, ska den inom två veckor efter mottagandet av uppgifter om projektet meddela myndigheten sin avsikt att avge ett sådant yttrande. Om inget yttrande inkommer får myndigheten fullfölja den planerade åtgärden.

7. Under myndighetens första verksamhetsår, vilket upphör den 31 december 2011 ska unionens finansiering av myndigheten vara föremål för tillsynen av budgetmyndigheten i enlighet med punkt 47 i det interinstitutionella avtalet om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning.

Artikel 64

Genomförande och kontroll av budgeten

1. Verkställande direktören ska fungera som utanordnare och genomföra myndighetens budget.

2. Senast den 1 mars efter utgången av varje budgetår ska myndighetens räkenskapsförare till kommissionens räkenskapsförare och revisionsrätten överlämna sina preliminära redovisningar samt rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen under budgetåret i fråga. Myndighetens räkenskapsförare ska också sända rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen till ledamöterna i tillsynsstyrelsen samt till Europaparlamentet och rådet senast den 31 mars följande år.

Kommissionens räkenskapsförare ska därefter sammanställa institutionernas och de decentraliserade organens preliminära räkenskaper i enlighet med artikel 128 i budgetförordningen.

3. Efter att ha mottagit revisionsrättens iakttagelser i fråga om myndighetens preliminära räkenskaper i enlighet med artikel 129 i budgetförordningen ska verkställande direktören på eget ansvar upprätta dess slutliga räkenskaper och överlämna dem till förvaltningsstyrelsen för yttrande.

4. Förvaltningsstyrelsen ska avge ett yttrande om myndighetens slutliga räkenskaper.

5. Senast den 1 juli efter utgången av budgetåret ska verkställande direktören tillsammans med styrelsens yttrande överlämna de slutliga redovisningarna till ledamöterna i tillsynsstyrelsen samt till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten.

6. De slutliga räkenskaperna ska offentliggöras.

7. Senast den 30 september ska verkställande direktören besvara revisionsrättens iakttagelser. Den verkställande direktören ska även sända en kopia av svaret till förvaltningsstyrelsen och kommissionen.

8. Verkställande direktören ska, på Europaparlamentets begäran och i enlighet med artikel 146.3 i budgetförordningen, lägga fram alla uppgifter som behövs för att förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för det berörda budgetåret ska kunna fungera väl.

9. Europaparlamentet ska före den 15 maj år N + 2, på rekommendation av rådet som ska fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet, bevilja myndigheten ansvarsfrihet för genomförande av den budget som inbegriper intäkter från Europeiska unionens allmänna budget och behöriga myndigheter för budgetår N.

Artikel 65

Finansiella bestämmelser

Förvaltningsstyrelsen ska anta myndighetens finansiella bestämmelser efter samråd med kommissionen. Dessa bestämmelser får inte avvika från kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2343/2002 av den 19 november 2002 med rambudgetförordning för de gemenskapsorgan som avses i artikel 185 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget⁽¹⁾ såvida inte de särskilda behoven för driften av myndigheten kräver det och endast med kommissionens förhandsgodkännande.

Artikel 66

Bestämmelser om bedrägeribekämpning

1. För bekämpning av bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet ska förordning (EG) nr 1073/1999 gälla för myndigheten utan inskränkning.

2. Myndigheten ska ansluta sig till det interinstitutionella avtalet om interna utredningar som genomförs av Olaf, och ska omedelbart anta lämpliga bestämmelser för all personal vid myndigheten.

⁽¹⁾ EGT L 357, 31.12.2002, s. 72.

3. Finansieringsbeslut samt de avtal och genomförandeinstrument som blir en följd av dessa beslut ska innehålla en uttrycklig bestämmelse om att revisionsrätten och Olaf vid behov får genomföra kontroller på plats hos mottagarna av utbetalningar från myndigheten, samt hos de anställda som ansvarar för att fördela dessa utbetalningar.

KAPITEL VII

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 67

Privilegier och immunitet

Protokollet (nr 7) om Europeiska unionens immunitet och privilegier som fogas till fördraget om Europeiska unionen och till EUF-fördraget ska tillämpas på myndigheten och dess personal.

Artikel 68

Personal

1. Tjänsteföreskrifterna, anställningsvillkoren för övriga anställda och de bestämmelser som antagits gemensamt av unionens institutioner för tillämpningen av tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren ska gälla för myndighetens personal, inbegripet dess verkställande direktör och dess ordförande.

2. Förvaltningsstyrelsen ska i samråd med kommissionen anta de nödvändiga genomförandebestämmelserna i enlighet med bestämmelserna i artikel 110 i tjänsteföreskrifterna.

3. Myndigheten ska gentemot sin personal utöva de befogenheter som tillkommer tillsättningsmyndigheten enligt tjänsteföreskrifterna och den myndighet som har rätt att ingå avtal enligt anställningsvillkoren för övriga anställda.

4. Förvaltningsstyrelsen får anta bestämmelser som gör det möjligt för myndigheten att anlita utstationerade nationella experter från medlemsstaterna.

Artikel 69

Myndighetens ansvar

1. Vid utomobligatoriskt ansvar ska myndigheten ersätta skada som orsakats av denna eller av dess personal vid tjänsteutövning, i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar. Tvister som rör ersättningen av sådana skador ska avgöras av Europeiska unionens domstol.

2. Personalens personliga ekonomiska och disciplinära ansvar gentemot myndigheten ska regleras av de relevanta bestämmelser som gäller för myndighetens personal.

Artikel 70

Tystnadsplikt

1. Ledamöterna i tillsynsstyrelsen och förvaltningsstyrelsen, verkställande direktören och myndighetens personal, inbegripet tillfälligt utstationerade nationella experter och alla andra personer som genomför uppgifter för myndigheten på grundval av

avtal, ska omfattas av kravet på tystnadsplikt enligt artikel 339 i EUF-fördraget och de relevanta bestämmelserna i tillämplig unionslagstiftning även efter det att deras förordnanden upphört.

Artikel 16 i tjänsteföreskrifterna ska vara tillämpliga på dem.

I enlighet med tjänsteföreskrifterna är personalen, även efter att ha lämnat tjänsten, skyldig att uppträda med heder och omdöme när det gäller att acceptera vissa uppgifter eller motta vissa förmåner.

Medlemsstaterna, unionens institutioner eller organ, eller andra offentliga eller privata organ får inte försöka påverka myndighetens personal när de utför sina uppgifter.

2. Med undantag för sådana fall som omfattas av straffrättslig lagstiftning, får inga förtroliga upplysningar som de personer som avses i punkt 1 erhåller i tjänsten röjas till någon person eller myndighet över huvud taget, utom i sammanfattad eller aggregerad form som omöjliggör identifiering av enskilda finansinstitut.

Skyldigheten enligt punkt 1 och första stycket i denna punkt ska inte hindra den europeiska myndigheten och de nationella tillsynsmyndigheterna från att använda upplysningarna för genomförandet av de akter som avses i artikel 1.2, och i synnerhet vid rättsliga förfaranden för antagande av beslut.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte hindra myndigheten från att utbyta uppgifter med nationella tillsynsmyndigheter i enlighet med denna förordning och annan unionslagstiftning som är tillämplig på finansinstitut.

För sådana uppgifter ska tystnadsplikt gälla enligt punkterna 1 och 2. Myndigheten ska i sina interna verksamhetsregler fastställa hur de regler om konfidentialitet som avses i punkterna 1 och 2 ska tillämpas praktiskt.

4. Myndigheten ska tillämpa kommissionens beslut 2001/844/EG, EKSG, Euratom av den 29 november 2001 om ändring av de interna stadgarna ⁽¹⁾.

Artikel 71

Skydd av personuppgifter

Denna förordning ska inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vid deras behandling av personuppgifter enligt direktiv 95/46/EG eller myndighetens skyldigheter vid sin behandling av personuppgifter enligt förordning (EG) nr 45/2001 inom ramen för dess ansvarsområden.

Artikel 72

Tillgång till handlingar

1. Förordning (EG) nr 1049/2001 ska tillämpas på handlingar som finns hos myndigheten.

⁽¹⁾ EGT L 317, 3.12.2001, s. 1.

2. Senast den 31 maj 2011 ska förvaltningsstyrelsen anta närmare föreskrifter för tillämpningen av förordning (EG) nr 1049/2001.

3. De beslut som fattas av myndigheten i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 får överklagas genom klagomål till Europeiska ombudsmannen eller genom talan vid Europeiska unionens domstol efter överklagande till överklagandenämnden, beroende på vad som är lämpligast, i enlighet med villkoren i artiklarna 228 respektive 263 i EUF-fördraget.

Artikel 73

Språkordning

1. Rådets förordning nr 1 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen ⁽¹⁾ ska gälla för myndigheten.

2. Förvaltningsstyrelsen ska fatta beslut om myndighetens interna språkordning.

3. De översättningar som krävs för myndighetens verksamhet ska tillhandahållas av översättningscentrumet för Europeiska unionens organ.

Artikel 74

Överenskommelse om säte

De nödvändiga arrangemangen beträffande myndighetens lokaler i den medlemsstat där den har sitt säte och de resurser som ska tillhandahållas av den medlemsstaten samt de särskilda regler som i den medlemsstaten är tillämpliga på den verkställande direktören, ledamöterna i förvaltningsstyrelsen, myndighetens personal och deras familjemedlemmar ska, efter förvaltningsstyrelsens godkännande, fastställas i en överenskommelse om säte mellan myndigheten och värdmedlemsstaten.

Denna medlemsstat ska tillhandahålla bästa möjliga verksamhetsvillkor för myndigheten, däribland en flerspråkig skolundervisning med europeiskt innehåll samt lämpliga kommunikationer.

Artikel 75

Deltagande av tredjeländer

1. Tredjeländer som har ingått avtal med unionen och därigenom antagit och tillämpar unionsrätten inom myndighetens behörighetsområden enligt artikel 1.2, ska kunna delta i myndighetens arbete.

2. Myndigheten får samarbeta med sådana länder som avses i punkt 1 som tillämpar en lagstiftning som har erkänts som likvärdig inom de behörighetsområden för myndigheten som avses i artikel 1.2, såsom föreskrivs i internationella avtal som unionen ingått i enlighet med artikel 216 i EUF-fördraget.

⁽¹⁾ EGT 17, 6.10.1958, s. 385.

3. I de relevanta bestämmelserna i de avtal som avses i punkterna 1 och 2 ska särskilt anges regler om arten och omfattningen av samt förfarandena för deltagande av de länder som anges i punkt 1 i myndighetens verksamhet, samt om finansiella bidrag och personal. Det får föreskrivas rätt att låta sig företrädas som observatör i tillsynsstyrelsen, men det ska säkerställas att dessa länder inte är företrädare vid diskussioner som rör enskilda finansinstitut, utom i de fall då länderna har direkta intressen i den fråga som behandlas.

KAPITEL VIII

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 76

Förberedande åtgärder

1. Efter att denna förordning har trätt i kraft och innan myndigheten inrättas ska CEBS i nära samarbete med kommissionen förbereda ersättandet av CEBS med myndigheten.

2. Så snart myndigheten har inrättats ska kommissionen ansvara för inrättandet av administrationen och den inledande administrativa driften av myndigheten, till dess att myndigheten har utnämnt en verkställande direktör.

För detta ändamål, och fram till dess att den verkställande direktören tillträder sitt arbete efter att ha utnämnts av tillsynsstyrelsen enligt artikel 51, får kommissionen tillfälligt förordna en tjänsteman för att som ställföreträdare genomföra den verkställande direktörens uppgifter. Denna period ska begränsas till den tid som behövs för att utse en verkställande direktör för myndigheten.

Den tillfällige verkställande direktören får godkänna alla betalningar som omfattas av de anslag som ingår i myndighetens budget, när de godkänts av förvaltningsstyrelsen, och får ingå avtal, även anställningsavtal, när tjänsteförteckningen för myndigheten har antagits.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte påverka tillsynsstyrelsens eller förvaltningsstyrelsens befogenheter.

4. Myndigheten ska betraktas som den lagliga efterföljaren till CEBS. CEBS alla tillgångar och skulder samt alla oavslutade transaktioner ska senast dagen för inrättandet av myndigheten automatiskt överföras till myndigheten. CEBS ska upprätta ett bokslut som visar läget när det gäller utgående tillgångar och skulder vid dagen för överföringen. Detta bokslut ska revideras och godkännas av CEBS och av kommissionen.

Artikel 77

Övergångsbestämmelser för personal

1. Med avvikelse från artikel 68 ska villkoren i alla anställningsavtal och avtal om tillfälliga uppdrag som CEBS eller dess sekretariat ingått och som fortfarande är i kraft den 1 januari 2011 fortsätta att iakttas, fram till den dag då avtalen upphör att gälla. Avtalen får inte förlängas.

2. Alla kontraktsanställda som avses i punkt 1 ska ges möjlighet att ingå avtal som tillfälligt anställda enligt artikel 2 a i anställningsvillkoren för övriga anställda i de olika lönegrader som anges i myndighetens anställningsplan.

Ett internt urvalsförfarande, begränsat till personal som har avtal med CEBS eller dess sekretariat, ska genomföras efter det att denna förordning trätt i kraft av den myndighet som ingår anställningsavtal för att kontrollera kompetensen, lämpligheten och integriteten hos dem som ska anställas. Det interna urvalsförfarandet ska till fullo beakta den kompetens och erfarenhet som individen uppvisat före anställningen.

3. Beroende på art och nivå hos de funktioner som ska utföras ska godkända sökande ges avtal med en löptid som motsvarar minst den återstående tiden enligt det föregående avtalet.

4. Relevant nationell lagstiftning om anställningsavtal och andra relevanta instrument ska fortsätta att tillämpas på medlemmar av personalen med tidigare avtal som väljer att inte söka avtal som tillfälligt anställda, eller som inte erbjuds sådana avtal i enlighet med punkt 2.

Artikel 78

Nationella bestämmelser

Medlemsstaterna ska införa lämpliga bestämmelser för att säkerställa att denna förordning tillämpas på ett effektivt sätt.

Artikel 79

Ändringar

Beslut 716/2009/EG ändras härmed genom att CEBS avförs från förteckningen över stödmottagare i avsnitt B i bilagan till det beslutet.

Artikel 80

Upphävande

Kommissionens beslut 2009/78/EG om inrättande av CEBS ska upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari 2011.

Artikel 81

Översynsklausul

1. Senast den 2 januari 2014 och därefter vart tredje år ska kommissionen offentliggöra en allmän rapport om resultaten av myndighetens arbete och förfarandena i denna förordning. Rapporten ska innehålla en utvärdering av bland annat:

- a) vilken grad av konvergens som har uppnåtts av de behöriga myndigheterna när det gäller tillsynspraxis,
- i) konvergensen i fråga om de behöriga myndigheternas funktionella oberoende och när det gäller standarder motsvarande bolagsstyrning,

ii) myndighetens opartiskhet, objektivitet och oberoende,

- b) tillsynskollegiernas funktionssätt,
- c) framsteg som har gjorts på väg mot konvergens inom områdena förebyggande, hantering och lösande av kriser, inklusive unionens finansieringsmekanismer,
- d) myndighetens roll i fråga om systemrisk,
- e) tillämpningen av den skyddsklausul som föreskrivs i artikel 38,
- f) tillämpningen av den rättsligt bindande medlarroll som föreskrivs i artikel 19.

2. Den rapport som avses i punkt 1 ska också innehålla en utvärdering av huruvida

- a) det är lämpligt att fortsätta med separat tillsyn av bankverksamhet, försäkringar, tjänstepensioner, värdepappers- och finansmarknader,
- b) det är lämpligt att övervaka tillsynsverksamhet och affärsverksamhet separat eller av samma tillsynsorgan,
- c) det är lämpligt att förenkla och stärka strukturen för ESFS för att öka samstämmigheten mellan makro- och mikronivåerna och mellan de europeiska tillsynsmyndigheterna,
- d) utvecklingen av ESFS följer den globala utvecklingen,
- e) det finns tillräcklig mångfald och kompetens inom ESFS,
- f) transparensen och ansvarigheten är tillräckliga när det gäller kraven på offentliggörande,
- g) myndigheten har tillräckliga resurser för att utföra sina arbetsuppgifter,
- h) myndigheten ska ha kvar sitt säte eller om det är lämpligt att flytta de europeiska tillsynsmyndigheterna till ett gemensamt säte för att utveckla bättre samordning dem emellan.

3. När det gäller frågan om direkt tillsyn över institutioner eller infrastrukturer med alleuropeisk räckvidd ska kommissionen, med beaktande av marknadsutvecklingen, utarbeta en årlig rapport om huruvida det är lämpligt att ge myndigheten ytterligare tillsynsuppgifter på detta område.

4. Den rapport som anges i punkt 1 och eventuella åtföljande förslag ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 82

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2011, med undantag för artiklarna 76, 77.1 och 77.2, vilka ska tillämpas från och med den dag denna förordning träder i kraft.

Myndigheten ska inrättas den 1 januari 2011.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 24 november 2010.

På Europaparlamentets vägnar
J. BUZEK
Ordförande

På rådets vägnar
O. CHASTEL
Ordförande